Poštnina plačana v gotovini

DOMOLJUB

ŠTEV. 41. V LJUBLJANI, DNE 11 OKTOBRA 1933 LETO 46.

Cena 18 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V inseratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izhaja vsako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljuba«; naročnina, reklamacije in inserati Upravništvu »Domoljuba« v Ljubljani.

Telefon uredništva: 2549 Telefon uprave: 2992

Dar Mohorjeve družbe

Sleherno leto obdari naša stara kulturna ustanova, Mohorjeva družba, desettisoče in desettisoče članov velike slovenske družine z gospodarskimi, zdravstvenimi, zgodovinskimi, poslovnimi in vobče poučnimi knjigami. Že nad 80 let vrši to velepomembno nalogo. Leto za letom pošilja malone vsaki slovenski hiši po pet knjig, katere potem romajo od soseda do soseda, iz rok v roke. Staro in mlado se je ob dolgih zimskih večerih potapljalo v čtivo Mohorjevih knjig, bistrilo si ob tem razum, oplajalo duše in ljubilo, tako srčno ljubilo svoje ognjišče in grudo. Vsak Slovenec brez razlike svetovnega naziranja, ki odkrito spremlja poslanstvo MD, bo moral priznati, da je ni kulturne družbe v **Slovencih**, ki bi tako globoko segala brazde v prosvetno njivo slovensko in tako na široko vzgojilo slovenskega naroda narodno, kulturno, versko itd., kakor prav ta stara glasnica slovenske misli. Mohorjeva družba vzdržuje v družinski ljubezni tudi one naše brate, ki so se morali radi pomanjkanja kruha ali česarkoli izseliti v Ameriko, Francijo, Nemčijo ali po raztresenih mestih Hrvatske in Srbije. Obuja jim spomine na domače ognjišče, cerkev in rodno zemljo, ki bi jim rada dajala kruha, ko bi ga imela dovolj. Tudi danes, ko so se zbudile nove knjižne družbe, podobne na zunaj Mohorjevi, navznoter pa hodijo svoja pota, največkrat tuja slovenski katoliški miselnosti, se večina slovenskega naroda oklepa svoje stare prijateljice in tolažnice iz najhujših narodno-bojnih dni slovenske Mohorjeve družbe.

Med **rednimi knjigami** dobimo letos pred vsem »**Koledar**« z aktualnimi članki gospodarskega, tehničnega in sploh informativnega značaja za široke plasti, z važnimi dogodki preteklega leta v Sloveniji in po široki zemlji. — »**Jetiko**« je napisal primarij dr. Fr. Debevec. Ena izmed najbolj splošnih slovenskih bolezni, ki nam na leto pobere do 4000 oseb, je jetika, ki najde pot v najskritejšo hišo. Debevčeva knjiga, ki ima 192 strani in okrog 100 ilustracij (tudi barvane), je prva te vrste sploh med Slovenci. Knjiga nas uči spoznavati to neusmiljeno morivko in varovati se njenih pogubonosnih klic. — Tretja knjiga »**Naše morje**« pa ima posebno ta pomen, da spoznamo naše okno v široki svet, jadranski biser. Z boljšo železniško zvezo bi se tudi slovenska pokrajina usmerila proti Jadranu. Prav je torej, da pregledamo zamotano zgodovino obale, za katero so se bili Bizantinci in Benečani, ta del je napisal prof. S. Kranjec; zanimajo nas tudi čudovito lepa otočja z gospodarskim, tujskim in prirodnozemljepisnim obeležjem, kar je orisal dr. V. Bohinjec. Umetnostne spomenike, ki so jih na dalmatinski obali pustili visoko kulturni narodi Rimljanov in Benečanov, pa je osvetlil dr. K. Dobida. Uvod je napisal bivši ban dr. Ivo Tartaglia. Knjiga bo brez dvoma vzbudila splošno zadovoljstvo. — Namesto »Davkov«, ki so bili napovedani, bo izšla poleg redne povesti slovenskih večernic (Malešič: »**Izobčenci**«) še Dörflerjeva povest »**Mutasti greh**«, ki jo je prevedel mojstrsko kakor lani »Krivični vinar« — Janez Pucelj. Prihajala so namreč pisma na uredništvo, da hočejo naročniki več povestnih knjig in s to knjigo jim bo ustreženo. Je pa to povest ovčarja, ki ga je strahotno preganjal zamolčani greh, dokler mu ni duhovnik na smrtni postelji z nedopovedno muko odprl ust. Namesto posebne knjige »Davkov« pa bo prinesel »Koledar« daljši članek o davkih, ki ga je napisal strokovnjak. — Večerniško povest »Izobčence« je zajel pisatelj Matija Malešič iz Bele krajine. Socialna podoba ljudi, ki se po občinah, kamor so pristojni, potikajo brez usmiljenja in pravic. Le županova hčerka je imela srce in lajšala življenje tem bednežem. — Zadnja redna knjiga je »**Življenje svetnikov**«. Brez dvoma je v dobi grobega materializma potrebno ogledalo ljudi, ki so duhovno živeli in bili — srečni.

Doplačilne knjige pa so: »**Novi družabni red**«, ki ga je napisal dr. Andrej Gosar. V tem delu skuša avtor »na osnovi papeških okrožnic zgraditi sodobnim prilikam vsestransko ustrezajoč socialni nazor do podrobnosti in potem na njem zasnovati praktičen socialen program«. Uvod podaja kritiko današnjih poskusov socialne reforme, osnove pa govore o treh temeljih novega družabnega reda: etičnem, sociološkem ter gospodarskem. Knjiga daje tudi kritiko dosedanjega krščanskega solidarizma ter obširno govori še: o obrestih, razrednem boju in kompromisu, borbi in sporazumu, cenah, plačah itd. Knjigo bo rabil vsak socialni in prosvetni pa tudi znanstveni delavec. — »**Krekove zbrane spise**« nadaljuje Ivan Dolenc. Obsegajo Krekovo delo v letih 1897—1900, ko je Krek prvikrat nastopil kot poslanec v dunajskem državnem zboru. Brez dvoma je hvalevredno, da bomo dobili v razmeroma kratkem času celotno podobo največjega slovenskega socialnega človeka! — »**Kragulj**« je roman hrvatskega Deželića, kjer se je pisec poglobil v življenje prvih slovanskih blagovestnikov, sv. Cirila in Metoda, v takratno dvorsko življenje Carigrada in slovenskih prednikov. Roman izdaja DM največ zaradi tega, da pokaže svojim naročnikom v lepi obliki ona dva, ki sta prva pokazala našim prednikom luč svete vere. — »**Njene službe**«, povest Mare Husove, kjer nam odkriva borbo mlade izobraženke za obstanek. Da bi se pritolkla do službe, ki ji po stanu pripada, se loti najnižjega dela in po tem dospe po velikem trpljenju do pravega poklica.

To je letošnji knjižni dar MD. Brez dvoma ima veliko vrednost za vse sloje slovenskega naroda. Toda na tem mestu javljamo, da so naročniki za nekaj tisočev padli, vendar pa je tiskarna tiskala prav toliko knjig kakor lani. Še zmeraj je čas, da si oni, ki so morda pozabili naročiti, naroče po isti ceni — 20 Din! Slovenci, segajte po knjigah svoje najstarejše založnice!

Važne iziave sv. očeta

Poročali smo že, da je nedavno obiskalo Rim večje število Slovencev, ki so se poklonili tudi sv. očetu ob 19 stoletnem jubileju Odrešenja. Naj priobčimo o tem še nekatere podrobnosti.

V pondeljek 2. oktobra zvečer je bila določena avdienca pri sv. očetu Piju XI. Nestrpno in s hrepenenjem je vsak pričakoval, da vidi naslednika sv. Petra, duhovnega poglavarja 300 milijonov katoličanov, in čuje njegovo besedo. 200 slovenskih in hrvatskih katoličanov — v Rimu se je mudila tudi skupina Hrvatov — se je zbralo ob 8 zvečer v Vatikanu, na čelu škofje dr. G. Rožman iz Ljubljane, dr. I. Tomažič iz Maribora, dr. J Gnidovec iz Skoplja. Navdušeni klici živijo sv. oče so zadoneli po veliki prestolni dvorani, ko se je prikazal papež v spremstvu škofov in prelatov med romarji. Takoj nato pa so Slovenci zapeli lepo pesem Marija, mati ljubljena in za njimi Hrvatje hrvatsko Marijino pesem. Zaradi tisočev romarjev, ki jih sv. oče dan za dnem sprejema, kar je za 76 letnega, čeprav še čvrstega starčka vendar le zelo utrudljivo, so v tem letu v Vatikanu odpravili navado, ki jo je imel sv. oče v prejšnjih letih,

da je šel okrog vseh romarjev in dal vsakemu roko. A za jugoslovanske katoličane je zopet izjemno šel po vsej dvorani in prav vsakemu dal roko, da poljubi ribičev prstan.

Papežev govor

Po tem obhodu okrog romarjev pa je sv. oče sedel na prestol in imel krasen, pol ure trajajoč nagovor na navzoče. Izjavil je svoje veselje, da vidi te predrage slovenske in hrvatske sinove, ki so prišli iz Jugoslavije in jim more dati roko. Sprejel je že romarje, ki so prišli iz te države. Kadarkoli jih je videl, ga je navdalo vedno večje hrepenenje, da bi sprejel še nove. Prišli so, da blizu njega, da z njim obhajajo sveto leto, ki je v spomin 19 stoletnice odrešenja. Prišli so s svojimi škofi. Zahvaljuje se njim in dušnim pastirjem za ta trenutek. Dragi so mu vsi, njihove pesmi, njihovi živijo-klici, najbolj pa njihova navzočnost. Prišli so k skupnemu očetu, v njihovih očeh bere vdanost in ljubezen do sv. stolice, do sv. rimsko-katoliške cerkve. Tudi on je vesel, da ima priliko zagotoviti jim svojo posebno očetovsko dobrohotnost zanje in za vso Jugoslavijo. Reče jim: Če bi kdorkoli, in najsi bi bil angel z neba, prišel in bi jim hotel dopovedati, da sv. oče ne ljubi njihove domovine Jugoslavije, naj mu ne verujejo. Vedo naj, da to ne bi bila resnica, ampak zanikanje resnice. Če bi taka trditev prišla od sovražnikov, bi jo papež lažje prenašal, zakaj sovražniki ne morejo reči drugega, saj ne vedo, kaj govorijo. Oni sodijo po človeških vidikih in zato mislijo, da morajo vsi soditi na isti način in tako uresničujejo zopet besede božje Modrosti: Misliš, hudobnež, da bom tebi podoben. Če pa taka trditev pride od prijateljev, je stvar zelo boleča, zakaj ti vedo, da ne govorijo resnice. Če pa nazadnje prihaja še od katoličanov, tedaj je bolest srca očetovega največja, ker je ni mogoče smatrati drugače, kakor trditev sinov, ki so postali odpadniki in izdajalci krščanske družine.

Sv. oče izjavlja navzočim, da je zelo želel tega trenutka, da bi jim to povedal, zato da povedo to doma, da so tolmači njegove misli in njegovih besedi. In zato še enkrat ponavlja: Če bi tudi angel z neba prišel in rekel, da sv. oče ne ljubi Jugoslavije, ne more se mu verjeti, ker je ta trditev nasprotna resnici.

Nato je papež govoril o sv. jubilejnem letu. Izrazil je živo željo, da bi bilo to jubilejno leto za njegove ljubljene sinove Slovencev in Hrvatov iz vse Jugoslavije leto blagoslova, odrešenja v pravem pomenu: rešenja od zla, odpuščanja, obnove krščanskega življenja, napredka in razvoja tega resničnega življenja. Naj bi bil to poseben sad svetega leta, ker je sad in cilj odrešenja, ki ga je Odrešenik sam postavil. On je bil dobri pastir, ki je prišel, da življenje da. Vse Njegovo življenje od Betlehema do križa je bilo za to: da bi imeli življenje in preobilno imeli. Hotel je, da bi imeli najobilnejše življenje. Katero je to življenje. Je življenje, ki ga oni sami živijo: krščansko življenje. Kristus ga je prinesel, zaslužil z vsemi njegovimi zakladi. Od Njegovega odrešenja izvirajo tudi dobrote krščanske kulture. A prvi so čisto duhovni sadovi. Sem spadajo vsi zakladi od prvega sv. obhajila pa do zakramenta sv. zakona ali redovnih obljub, sem milosti vseh zakramentov, krščanske čednosti, posebno vera, upanje in ljubezen, sem milosti molitve in dragoceni zakladi občestva svetnikov.

Navzočni romarji živijo to življenje osebno, doma v družini, v javnem življenju. Naj bo v tem svetem letu sad odrešenja, da razvijajo to življenje Odrešenika. Zaslužijo te sadove. Od daleč so prišli, trud svetoletnih obiskov so prenesli, žrtve splošne krize tudi težko občutijo. Božja pravičnost pa tudi božje usmiljenje se v tem svetem letu posebno vidno dviga. In s posebnim očetovskim pogledom bo gotovo pogledal križani Bog vse, ki z vzorno pobožnostjo, kakor ti dragi romarji, zbrani v tem trenutku okrog skupnega očeta, hočejo uporabiti zaklade, ki so od sv. Cerkve v tem letu dani na razpolago njihovim dušam.

S temi čuvstvi sv. oče blagoslavlja nje vse, vse njihove stvari in osebe, na katere mislijo, njihove starše in sorodnike, posebno pa še otroke, ki so mu toliko bolj dragi, ker blagoslov zanje velja za vse njihovo bodoče življenje; blagoslavlja tudi starčke, slabotne in bolnike, ki imajo toliko večjo pravico do blagoslova, čimbolj so ga potrebni. Poseben blagoslov pa velja njihovim dušnim pastirjem, ki so tako častno zastopani. Oni so ministri, služabniki odrešenja. Imajo odgovornost, da razvijajo in množijo sadove odrešenja, krščansko življenje. Še bolj, če je možno, blagoslavlja one, ki so še upanje duhovništva, bogoslovce, da postanejo vredni služabniki odrešenja. — Nikoli ne bodo verniki zadosti molili za svoje duhovnike. Največji blagoslov pa izreka sv. oče svojim apostolskim bratom, škofom, v znamenje priznanja za vse, kar med verniki delajo. Tako gleda na to delo, kakor bi bilo njemu storjeno. Oni imajo posebno skrb za razvoj katoliške akcije, ki je njemu tako draga prav posebno v tem svetem letu. Akcija je prvo znamenje življenja. Kjer ni življenja, je smrt. Življenje brez akcije, brez dejavnosti pa je nekoristno, okorelo, omrtvelo. Dejavnost je merilo življenja. Katoliška akcija je sad in merilo krščanskega življenja, ki ga je Odrešenik prinešel.

Volitve v Delavsko zbornico

Glavni volivni odbor je potrdil vse vložene kandidatne liste ter določil barvo glasovnic za posamezne liste.

Potrjena je torej tudi lista »Združenih zasebnih in trgovskih nameščencev«. Barva glasovnic za to listo je zelena.

Kdaj bodo volitve?

Volitve bodo dne 21. in 22. oktobra. Dne 21. oktobra se vrše na obratnih voliščih, to je v prostorih obratov, katerim je glavni volivni odbor dovolil, da si smejo postaviti svoja volišča; dne 22. oktobra pa se vrše na rednih voliščih, večinoma na županstvih.

Kje bodo obratna volišča?

Glavni volivni odbor je določil obratna volišča v sledečih obratih: 1. »Semperit«, Kranj. — 2. »Intex«, Kranj. — 3. »Jugobruna«, Kranj. — 4. »Jugočeška«, Kranj. — 5. »Tekstilindus«, Gaštej-Kranj. — 6. »Tekstillana«, Kočevje. — 7. Rudnik Krmelj, Krmelj. — 8. Premogovnik Hudajama, Hudajama. — 9. Premogovnik Zabukovca in keramična industrija Liboje, eno volišče, Zabukovca. — 10. »Peko«, tovarna čevljev, Tržič. — 11. Glanzmann in Gassner, predilnica, Tržič. — 12. Jug. tekstilna tovarna Mauthner, Št. Pavel pri Preboldu. — 14. Bonač Ivan, tovarna za lepenko, Količevo, Domžale. — 15. Kemična tovarna, Moste, Ljubljana. — 16. Industrija platnenih izdelkov, Jarše. — 17. »Saturnus«, Moste, Ljubljana. — 18. Remec et Co., tovarna upognjenega pohištva, Dupplica-Kamnik. — 19. Strojne tovarne in livarne, Ljubljana. — 20. »Titan«, Kamnik. — 21. Tobačna tovarna, Ljubljana. — 22. Pivovarna »Union«, Ljubljana. — 23. Beer, Hribernik et Co., tekstilna tovarna, Št. Vid nad Ljubljano. — 24. Doctor in dr., tekstilna tovarna, Maribor. — 25. Tovarna za dušik, Ruše. — 26. Derwuschek Franc, Košaki pri Mariboru. — 27. Sladkogorska tvornica lepenke, Sladka gora. — 28. Tekstilna tovarna Hutter in dr., Maribor. — 2. Tekstilna tovarna Braun, pred. Ehrlich, Maribor. — 30. »Petovia«, tovarna čevljev, Breg pri Ptuju. — 31. Zedinjene tvornice stekla in Kemična tovarna, skupaj, Hrastnik. — 32. »Kovina«, I. jug. met. industrija, Tezno, Maribor. — 33. Zelenka et Co., meh. tkalnica, Maribor. — 34. Thoma Karel, tvornica svilenih izdelkov, Maribor. — 35. Naščka tvornica tkanina, Dolenja Lendava. — 36. Cementna tovarna, d. d., Trbovlje. — 37. Prva železarska in železoobrtna zadruga, Kropa. — 38. Jeklarna Jurija Thurnskega, Guštanj-Ravne. — 39. Železarna Štore, Šamotna tovarna, Štore. — 40. Rudnik Trbovlje, Trbovlje. — 41. Rudnik Trbovlje, Trbovlje. — 42. Rudnik Trbovlje, Trbovlje. — 43. Državni rudnik, Velenje. — 44. Rudnik TPD, Zagorje. — 45. »Polzela«, tovarna pletenin, Polzela. — 46. Zdravilišče Rogaška Slatina, Rogaška Slatina. — 47. A. Westen, tovarna pločevinastih izdelkov, Gaberje-Celje. — 48. Zedinjene tvornice stekla, Rogaška Slatina-Sv. Križ. — 49. Elektrina cestna železnica, Ljubljana, remiza. — 50. Zdravilne papirnice, d. d., Goričane. — 51. Tekstilna tovarna »Kočevje« v Kočevju. — 52. »Jugoslovanska tiskarna« v Ljubljani. — 53. Cinkarna Celje, Celje. — 54. Premogovnik TPD, Hrastnik. — 55. Kranjska industrijska družba, Jesenice. — 56. Kranjska industrijska družba, Javornik. — 57. Svinčeni rudnik, Mežica. — 58. Rudnik Leše, Leše pri Prevaljah. — 59. Rudnik Senovo, Senovo. — 60. Rudnik Liboje, Liboje. — 61. Tovarna usnja Fr. Wenig nagg, Šoštanj. — 62. Združene papirnice, obrat Vevčah.

Kdor dela v navedenih obratih, more brezpogojno voliti že v soboto 21. oktobra.

Kako volijo nameščenci?

Nameščenci imajo svoje kandidatne liste in volijo svoje kandidate. Če so v službi v obratih, kjer bodo poslovala obratna volišča, volijo tudi oni tamkaj, sicer pa na rednih voliščih. Če so zaposleni v krajih, kjer ni nobenih obratnih, ne rednih volišč, bodo glasovali pismeno, sicer pa osebno.

Pismeno se glasuje na ta način, da si zahtevajo **najkasneje do 14. oktobra** glasovnice od glavnega volivnega odbora za volitve v Delavsko zbornico v Ljubljani. Zadostuje dopisnica z natančnim naslovom nameščenca in njegovega delodajalca.

Nato je treba **vse glasovnice razen zelene raztrgati**, jih vtakniti (tudi raztrgane) v kuverto in zopet poslati na glavni volivni odbor v Ljubljano.

Nameščenci in nameščenke

bodo dne 21. in 22. oktobra glasovali za listo »Združenih zasebnih in trgovskih nameščencev Slovenije«, ki ima zeleno glasovnico.

V boj za zmago!

Društvo Združenih zasebnih in trgovskih nameščencev Slovenije:

Franc Kremžar, Avgust Novak in Vida Mašek, vsi trije iz Ljubljane; Franjo Zebot, dr. Franc Vatovec in Mara Pohar, vsi trije iz Maribora.

POZOR!
Ne kupujte slabo poceni blago, ampak dobro, katerega dobite pri
»Češniku«
Lingarjeva ul. **Ljubljana** Stritarjeva ul.
Največja izbera jesenskega in zimskega blaga za ženske in moške obleke in drugih zimskih potrebščin

Holandska prestolna naslednica Julijana se zavi s proučevanjem narodno-gospodarskih in socialnih vprašanj. Slika nam kaže Julijano, ko predava v radiu o pobijanju brezposelnosti.

Charles Kingsford-Smith, slavni angleški letalec, se pripravlja na polet iz Anglije v Avstralijo. Rad bi pobil vse dosedanje rekorde.

Gonilna moč v pralnem kotlu

Na milijone kisikovih mehurčkov vzbudi gibanje. Razvijajo se med kuhanjem (vsaj 15 minut) v raztopini Schichtovega Radiona in poganjajo — brez prestanka za Vas delajoč — milno peno skozi tkanino. Tako operete perilo lepo in prizanesljivo, če redno uporabljate Schichtov Radion.

RAZGLED PO SVETU

Proti sestram-usmiljenkam

Člani socijalistične stranke v Buenos Aires-u v južni Ameriki so nedavno zahtevali, da se katoliške redovnice odstranijo iz državnih bolnišnic, češ da one pazijo samo na bolnike-katolike, a druge zanemarjajo. Na to neopravičeno tožbo so izjavili vsi zdravniki in vse bolniško osobje brez ozira na politično pripadnost, da so usmiljenke v bolnišnici po svojem vrlem delovanju nenadomestljive. Za sestre-usmiljenke se je zavzel tudi predsednik zdravstvenega sveta in druge odlične osebnosti. Ravnatelj največje bolnišnice je dejal: Bivši francoski predsednik Clemenso, velik sovražnik katoličtva je v svoji bolezni zahteval, da mu strežejo katoliške redovnice, češ da želi imeti ob smrtni uri pri sebi — angela.

Italija

s **Razno.** V Šmarju pri Kopru je bila v nedeljo 1. oktobra običajna rožnovenska procesija. Skupina deklet je zapela v procesiji nekaj nabožnih pesmi po slovensko. Ducat oseb je bilo radi tega aretiranih in odpeljanih v Koper. Tako je slovenska nabožna pesem postala protidržavni zločin v državi z dvatisočletno kulturo. — V Gorici je oblastvo zaplenilo povest Alojza Remca »Andrej Kuhta«, katero je pravkar izdala založba »Sigma« v posebni knjižici. — Oni četrtek je ob treh zjutraj nastal ogenj na žagi Rizzatto v Ajdovščini. Ogenj se je pričel neznansko hitro širiti. Poklicali so na pomoč ognjegasce iz Gorice in tudi ognjegasce iz Trsta. Zadnji so prispeli na mesto prepozno, ker se niso odzvali prvemu pozivu in so sporočili v Ajdovščino, da je dolžnost goriških gasilcev, da hite takoj na pomoč. Iz Vipave je prišlo tudi vojaštvo. Iz Gorice je prišla tudi milica. Zgorele so velike zaloge lesa. Šele okoli 6 se je posrečilo vsaj omejiti ogenj. V Ajdovščino so se pripeljali goriški prefekt, fašistični pokrajinski tajnik, milični konzul, policijski upravnik in poveljnik karabinjerjev. Škoda znaša okoli 1 milijon lir. Nič določenega še ni znano o vzroku požara. Radi ognja je bila v nevarnosti tudi zaloga tobaka, ki je v bližini. — Zgorela je v Kojskem hiša Karla Pintarja. Škoda znaša 15.000 lir. — Ponesrečil se je 47 letni zidar Srečko Križaj. Padel je z neke strehe v Ajdovščini. Umrl je v goriški bolnišnici. — Tržaška občina bo zgradila s pomočjo državnih železnic nov železniški nadvoz čez glavno cesto Trst—Barkovlje v bližini javnih skladišč. Na tem mestu se je zgodilo mnogo nesreč, ker je bil ovinek radi prekratkega nadvoza preostro izpeljan.

Avstrija

s **Na kanclerja Dollfussa je streljal** neki pristaš Hitlerjeve stranke, bivši član avstrijske armade. Rana ni bila prehuda in je kancler že zopet prevzel vladne posle. Ta napad je izzval tako v Avstriji kakor v celi Evropi splošno obsodbo, saj je Dollfuss oseba, ki se neizprosno bori za neodvisnost svoje male države.

s **Par vesti iz Korotana.** V Turčah je umrl 30 letni čevljar Janez Fric. — Dne 8. septembra pa je podraveljska fara pozdravila papeževega odposlanca za dunajski katoliški shod kardinala La Fontaine. Vsaka hiša je dobila pismeno obvestilo v obeh deželnih jezikih, da se zbere na postaji v Podravljah. Visoki gost je ljudstvo opazil iz vlaka in podelil blagoslov. Otroci so držali z velikimi črkami natisnjen pozdrav z besedilom: Dua-

nationes hic **Deum celestes ac in Te papam salutantes invocant Te: Benedic nos! — Dominus tecum!«** (Dva tu **Boga** služeča in v Tebi papeža pozdravljajoča naroda Te prosita: Blagoslovi nas! — **Bog** s Teboj!) — Ono **nedeljo** je v Celovcu pristopilo k protestantom nad 100 ljudi. Uspehi hitlerjanske huškarije. — Desetletni pastirček Andrej Kanalc iz Zilske Bistrice je na paši **našel** mrtvega Jožefa Holzleind, delavca na **bistriški** planini. Poleg trupla je ležal revolver, v obleki so oropniki našli poslovilno pismo. — Umrl je vetrinjski **župan** Ignac Treffer. Bil je nad 20 let župan. Solnško dolino je zapustil 44 letni posestnikov sin Simon Poganitsch iz Šmarjete v Rožu.

s **Hitlerjevci dvigajo glave** tudi v češkoslovaški republiki. Zlasti razvijajo agitacijo med češkimi Nemci, ki štejejo preko 3 in pol milijona duš. Zato je češka vlada prepovedala hitlerjevsko stranko v vsej državi.

Anglija

s **Italijane posnemajo.** Angleški guverner otoka Malte, v Sredozemskem morju, za katerega se potegujejo Italijani, je izdal dve odredbi, naperjeni proti italijanskim fašističnim nameram. V prvi je odvzel malteški vladi, ki jo sestavljajo italijanski nacionalisti, policijo in jo podredil **angleški** vladi. V drugi določa, da noben inozemec ne sme na Malti vršiti obrti, otvoriti **kake** šole ali voditi javne zavode, razun če **ima** dovoljenje **od guvernerja.** Z odredbama je storjen konec fašističnemu rovarjenju na Malti, katere ljudstvo ni italijanske narodnosti, a bi ga Italijani **radi** poitalijančili. Zbog **odredb** je **v Italiji veliko razburjenje**, ki pa **kljub** prijateljstvu Anglije do Italije pri Angležih **ne** bo **našlo** odmeva.

Belgija

Umrli belgijski **duhovnik** Ludvig Hake, znan po svojih ostrih **dovtipih, je čakal nekoč** na kolodvoru na odhod vlaka. Izzivač mu zakliče: »Gospod župnik, ali že veste najnovejše?« Hake zavrne. Nedostojnež nadaljuje zasmehljivo: »Hudiča so našli v postelji mrtvega. Zdelo ga je kap.« Nato duhovnik: »Če je tako, naj vam izrazim svoje iskreno sožalje, zakaj postali ste sirota.«

Pri neki drugi priliki so v navzočnosti Hakeja zasmehovali vero. Duhovnik jim reče: »Gospoda, prihajate najbrže od zapada.« Oni: »Od zapada? Kako to mislite?« Duhovnik: »Gospodje vendar veste, da so Trije modri prispeli od — vzhoda.«

Amerika

s **Drobiž.** Tekom zadnjih 25 let, odkar je bila organizacija ameriških skavtov ustanovljena, je k isti pristopilo že nad pet milijonov dečkov. — Leta 1932 je bilo v Ameriki ukradenih 250.000 avtomobilov. — V Združenih **državah** se računa en avtomobil na vsako peto osebo. — Nad 34.000 knjig so leta 1932 prečitali na svoj način slepi ljudje v Združenih državah Amerike. — V Kanadi je polovica izmed celokupnega prebivalstva starega izpod 25 let. — V Clevelandu je umrl Janez Videvol, rodom iz Ribnice. — Dne 21. septembra je minilo 25 let, odkar je češki kardinal **Mundelein** v Brooklynu povečen v škofa. — V Sheboygan Wis. je zapustil solnško dolino **Josip Margole** iz škocjanske fare na Dolenjskem. — **Za** najvišjega sodnika v državi Mi-

KAJ JE NOVEGA

Pogoji za slajenje mošta

Ban dravske banovine je izdal obče dovoljenje za slajenje vinskih moštov od letošnjega, vsled neugodnih vremenskih razmer nepopolnoma ali slabo dozorelega grozdja in sicer s sledečimi omejitvami in pod niže navedenimi pogoji:

1. V nobenem slučaju ni dovoljeno dodati na 100 l mošta več kakor 4 kg rafiniranega sladkorja.

2. Za vinorodni okoliš ormoško-ljutomerski in za podokoliši Ptuj se dovoljuje pojačiti sladkorno moštа najvеč na 19 stopinj po klosterneuburški moštni tehtnici.

3. Za vinorodne okoliše Kamnik in Gornje Slovenske gorice, Gornje-radgonske gorice, Haloze (Spodnje, Srednje in Spodnje), za vinarski podokoliši Razvanje-Fram-Slovenska Bistrica ter za vinograde v občinah Dolnja Lendava in Orešje v srezu Dolnja Lendava se dovoljuje pojačati sladkorno moštа najvеč na 18 stopinj po klosterneuburški moštni tehtnici.

4. Za vse ostale vinorodne okoliše in podokoliše (vinorodne okoliše: Srednje Slov. gorice, Prekmurske gorice — brez Dolnja Lendava in Orešje —, šmarsko-rogaško-kozjanski in celjski okoliš, drameljsko-savinjski okoliš, Bizeljsko in Posavje, Krško-Kostanjeviški, novomeško-mokronoško-litijski in črnomeljsko-metliški okoliš ter za podokoliše Vinarje-Konjice v srezu Konjice in haloško obrobno pogorje v srezih Maribor desni breg in Šmarje pri Jelšah), se dovoljuje pojačati sladkorno moštа najvеč na 17 stopinj po klosterneuburški moštni tehtnici.

5. Vsaki vinogradnik ali kupec grozdja, ki se tega občega dovoljenja posluži in sladi svoj mošt, mora po svoji občini in srezkem načelstvu predložiti pismeno prijavo v duplikatu (dvojniku) po obrazcu A, kakor je predpisano v zgoraj navedenem pravilniku. Te prijave je predložiti za teritorij bivše ljubljanske oblasti vinarskemu nadzorniku pri kralj. banski upravi v Ljubljani, za področje bivše mariborske oblasti pa pomočnika vinarskega nadzornika v Mariboru.

6. Sladiti mošt od samorodnic, čistih ali v mešanici z domačimi sortami vinske trte je najstrožje prepovedano.

Zahvala

Upravi »Domoljuba«

v Ljubljani.

Podpisani Mole Alojzij, posestnik na Ig[illegible] štev. 18, se zahvaljujem upravi »Domoljuba« v Ljubljani za podporo 1000 Din, katero sem prejel ob priliki požarne nesreče, ki mi ogenj dne 3. avgusta uničil hišo.

Vrzdenec, dne 20. avgusta 1933.

Mole Alojz, l. r.

Osebne vesti

d **70 let je dopolnil** znani krščanskosocialni **organizator** bivši **sloln** vikar gosp. Lovro Smolnikar, **sedaj župnik** v Slavini na Krasu. Bog ga živi še mnogo let.

d **Upokojen je g. Matej** Hubad, ravnatelj **državnega konservatorija** v Ljubljani.

d **Dva nova župnika.** Župnija Jelša je podeljena **g. Janezu Puclju**, doslej župniku pri Sv. **Vidu nad** Cerknico. Za župnijo Cerknico je **bil predlagan g. Ivan** Strajhar, župnik v Borovnici.

---

nnesota je imenovan odvetnik John P. Devaney iz Minneapolis. Novi višji sodnik je jako vnet katoličan. — Predsednik ameriških Združenih držav Roosevelt je imel na vseameriški konferenci katoliških društev govor, v katerem je poveličeval socialno pravico. Ves svet se razvija v tem pravcu. Roosevelt je nato navedel, kako se njegova vlada prizadeva podpirati revne. Toda samo zasebna društva jim lahko nudijo primerno moralno oporo. Pristavil je, da je vera v Boga bistvena podreluga človeškega rodu.

s **Smrtna kosa.** V Clevelandu sta umrla 61 letni Anton Jakobič iz Slivnice in 62 letni Martin Kern iz Celine pri Kršikem. — V Moon Run, Penna, je odšel v večnost 58 letni Janez Grilc iz Jelš pri Krškem. — V Chicagu je umrla Fani Menzel iz Kamnika. — V Pueblo Co. je izdihnil Janez Grainar iz Podgorice pri Ribnici. — V Universal Ind. so pokopali 56 letnega Ferdinanda Sema iz Ljubnega v Savinjski dolini. — Na svoji kmetiji blizu Cloholma Minn. je končal svoje življenje Anton Tanko iz Žlebiča pri Ribnici. — V Richmond Cal. so položili v grob Neto Kasteic roj. Stoler iz Malih Lašč v Beli krajini. — V Pueblo Colo. so položili v gomilo 37 letnega Janeza Mišmaš iz Kala pri Ambrusu. — V Joliet je umrl 25 letni Alojz Potočnik iz Kloštra pri Podzemlju. — V Henyetta Ahla. je nekdo v smrti zabodel 43 letnega Alojzija Štruklja iz Nove vasi pri Logatcu. — V Wenatchee Wash. je odšel v večnost 74 letni Jurij Lasic iz Bele krajine. — V Steeltou Penna. je po operaciji na žolču umrla Barbara Kočevar iz Krasinca v Beli krajini. — V Export Penna je bil v premogovem rovu ubit 68 letni Anton Jakelič iz Zilj pri Vinici. — V Aurora Ill. se je obesil 40 letni Jožef Dobrovoljc iz Vrhnike. — V Conemaugh je bil ubit pri delu v rovu 54 letni Frank Dremelj iz Drage pri Višnji gori. — V Pueblu Colo. je umrl za srčno hibo 63 letni Josip Kralj iz Strug na Dolenjskem. — V Osage W. Va. so našli mrtvega pod železniškim mostom 51 letnega Jožeta Ravnikarja iz Mosravč. — Roparji so umorili v Neosho Mo. Franka Zalarja iz Brusnic pri Novem mestu. — V So. Chicagi je umrla Marija Milah roj. Franko omož. Stua, doma iz Brusnic pri Novem mestu. — V Buhl Minn. je preminula Ivana Špolar iz Dvorske vasi pri Velikih Laščah. — V Chikagu je odšel v večnost Josip Kra[illegible]ovec iz Suhorja pri Metliki.

BANKA BARUCH
15 Rue Lalaycette, Paris
Odpremlja denar v Jugoslavijo
najbitreje in po najboljšem dnevnem kurzu.
Vrši vse bančne posle najkulantneje.
Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune:
BELGIJA: Št. 3044-44 Bruxelles. FRANCIJA: Št. 1117-94 Paris. HOLAN. POLJE: Št. 1405-66 Kad. Hornst. LUKSEMBURG: Št. 1067 Luxembourg.
Na zahtevo pošljemo brezplačno naše ček. nakaznice.

Domače novice

d **700 letnica prihoda očetov frančiškanov v Ljubljano** je bila te dni. Proslavili so jo primerno tridnevnico. K slovesnostim, pri katerih je sodeloval tudi naš knezoškof gosp. dr. Rožman, je prišlo izredno število naroda.

d **Nad 700.000 Din za kolke** je v letošnjem avgustu izdala Slovenija.

d **120 kg težkega medveda je ustrelil** v loški pri Zimovem bregu bloški gosp. kaplan Ilgren.

d **Pravilno.** Zadnji »Kmetski list« piše o veselicah med drugim tudi sledeče: Nič ne pretiravamo, če pravimo, da so tudi veselice, katerih priredimo več tisoč na leto, eden od dobrojavov, ki prireditelјem prinašajo sicer manjši ali večji dobiček, narodu pa največkrat poleg materijelne (denarne) še veliko moralno (nravno) škodo. V tem oziru grešijo tudi naša društva, kar moramo odkrito priznati. Mi smo načelno proti takšnim prireditvam, dasi se jih včasih ne moremo izogniti.«

d **Kako je z izvažanjem denarja v obmejnem prometu.** Finančni minister je izdal pojasnilo o izvažanju denarja v obmejnem prometu. Po tem pojasnilu je treba odlok finančnega ministra od 5. novembra 1931 tolmačiti tako, da se izvažanje našega denarja v obmejnem prometu do 200 Din na dan brez posebnega dovoljenja finančnega ministrstva dovoli samo tistim državljanom, ki prebivajo v obmejnih krajih, kjer obmejni promet res obstoji in kjer se prebivalci na obeh straneh meje oskrbujejo z blagom in živežem za dnevno potrebo; ta ugodnost pa ne velja za dvolastnike in njihove delavce, ki gredo čez mejo v svrho obdelovanja dvolastniških posestev.

d **Če pojde tako naprej, bo zapadni sosed kmalu za nami.** Državna statistika objavlja v svojem najnovejšem letopisu podatke o številu prebivalstva v Jugoslaviji za 31. decembra 1932. — Po teh podatkih šteje Jugoslavija 14,296.431 prebivalcev. Na dan zedinjenja, to je 1. decembra 1918, so cenili število prebivalstva v Jugoslaviji na 11,621.026, torej se je zvišalo tekom 14 let število prebivalstva za celih 2 milijona in 700 tisoč. Letni prirastek je znašal zadnja leta okoli 200.000 duš.

d **Motorne brzovlake dobimo.** Naše železnice bodo vendarle vpeljale motorne vlake. Zaenkrat sicer le motorne brzovlake in le še za poskušnjo. Ti prvi poizkusi bodo izvršeni na progi Zagreb—Varaždin, nato pa tudi na progah Zagreb—Sušak in Zagreb—Split. Motorni brzovlaki bi mogli voziti s hitrostjo 160 km na uro ter bi trajala vožnja iz Zagreba na Sušak mesto 5, samo dve uri. Vožnja iz Zagreba v Split pa bi se skrajšala od 12 na 5 ur. Poizkusne vožnje se bodo vršile z dvema vlakoma, ki jih je brezobvezno ponudila na poizkušnjo tvornica »Austro-Daimler«. Poseben motorni vagon pa ponuja tudi tvornica oblek »Tivar«, ki si je nabavila motorni vagon za poldrug milijon Din. Če bi bilo dovoljeno tvornici, da razobesi v motornem vlaku svoje reklamne plošče, potem ne bi zahtevala nobenih obresti in bi se odplačal motorni vagon v 20 letih. — Te dni so se vršile poizkusne vožnje z motornim vagonom tudi na raznih slovenskih progah.

d **Obravnava proti morilcu Maliju** bo pred novomeškim sodiščem najbrže koncem oktobra tega leta.

d **Takse za pritožbo pri državnem svetu ali upravnem sodišču.** Ker ljudje vedno bolj uporabljajo pot pritožbe na državni svet, oziroma upravno sodišče, naj navedemo takse, ki se v označeni namen sedaj plačujejo. »Službeni list« št. 16 iz leta 1933. priobčuje sledeče: Za pritožbe ali tožbe, vložene pri državnem svetu ali upravnem sodišču 1% po skupni vrednosti spornega predmeta. Ta taksa pa ne sme biti manjša ko 200 Din za pritožbe, vložene pri državnem svetu, ne manjša od 100 Din za pritožbe ali tožbe vložene pri upravnem sodišču. Če je sporni predmet neocenljivega značaja, se plača: za pritožbe (tožbe pri državnem svetu 400 Din, pri upravnem sodišču pa 200 Din. Za pritožbe, ki jih vlaga drž. nameščenec pri državnem svetu zoper odločbe, s katerimi se mu je kot državnemu nameščencu prekršila pravica, se taksa ne plačuje vnaprej. Pobere pa se, če državni svet potrdi odločbo, proti kateri se je državni nameščenec pritožil.

d **Prevzemi poslov od starih na nove občine** se bodo vršili v dravski banovini od 16. do 31. oktobra. Do takrat poslujejo še vsi občinski uradi starih občin. Vse odloke, dopise in druge pošiljke je naslavljati na stare občine še do 22. oktobra t. l. kot dneva, ko morajo stare občine po posebnem navodilu gospoda bana zaključiti račune in poslovanje. Od 23. oktobra dalje pa je naslavljati in dobavljati vso pošto že novim občinam.

d **Zopet peklenski stroj.** Na železniški progi Zagreb—Zidani most je v noči od 6. na 7. oktobra eksplodiral peklenski stroj med železniškima postajama Podsusedom in Zaprešičem, 12 km od Zagreba. Peklenski stroj je bil položen med železniškim pragom in tračnico ter je bil na kapico, ki je bila postavljena na tračnico ter zvezana z razstrelivom. Eksplozija je nastala v trenotku, ko je čez to mesto vozil fovorni vlak št. 666. Zaradi eksplozije se je odtrgal od tračnice 32 cm dolg kos. Lokomotiva je bila le neznatno poškodovana ter je takoj nato mogla z vlakom nadaljevati vožnjo. Človeških žrtev ni. Po najdenih ostankih se more presoditi, da je bil peklenski stroj, ki so jih z drugimi razstrelivi in orožjem prinesli iz Zadra in so jih lansko leto našli pri odkritju velebitske afere.

d **Javna dela v Ljubljani.** Upravni odbor Poštne hranilnice je odobril ljubljanski mestni občini za ureditev Ljubljanice posojilo 6 milijonov Din po 8%. Amortizacija se bo določila sporazumno. Sklep upravnega odbora Poštne hranilnice mora še potrditi finančni minister. — Odbor za državne nabave je odobril licitacijo za tlakovanje ljubljanske Blei-

Drobne novice

Radek, eden voditeljev sovjetske Rusije, piše, da še nikdar ni bila vojna nevarnost večja kot sedaj.

Z 80 proti 65 glasovom je izrekel de Valerini vladi zaupnico irski parlament.

Sporazum o elektrifikaciji železnice Dunaj—Budimpešta je bil sklenjen med Avstrijo in Madjarsko.

Za nove člane sveta Zveze narodov so bile izvoljene Argentina, Danska in Avstralija.

Na Francoskem je umrl general Judenič, bivši vrhovni poveljnik ruske vojske na kavkaški fronti.

42.900.700 rednih radio-naročnikov so našteli na celem svetu.

6000 let staro sekiro so odkopali v Asiriji v Arabiji.

Ponesrečil se je japonski izletniški parnik; od 162 oseb so rešili le 40.

Poslušati ruske radio-postaje je v Nemčiji strogo prepovedano.

Novo špansko vlado je sestavil Martinez Barrioz; nova oseba, stari cilji.

Hitlerjevci so dali sežgati knjige tistih nemških pisateljev, ki sedanji nemški vladi niso po volji.

Velika cestna dela za zmanjšanje brezposelnosti hoče izvesti **madjarska vlada.**

LILIA SPECIAL SHAMPOO

BRUNETAFLOR

Potres v Abruzzih: porušena vas. Potres je trajal 10 sekund in je povzročil ogromno škodo. Ljudi je bilo 8 ubitih in 70 ranjenih.

Ostanki velikega angleskega bombnega letala, ki je ponesrečilo o priliki velikih angleških zračnih manevrov pri Belfordu. Oba letalca sta zgorela

Konec Annie Besant: Truplo voditeljice teozofov, Annie Besant, so v Madrasu po tamkajšnji šegi sežgali na grmadi.

Spomenik v živi skali: orjaški Washingtonov spomenik v granitnem skalovju Črnih gora (južna Dakota). Spomenik ima zgled samo v orjaških faraonskih spomenikih Egipta.

London se pripravlja na jesensko meglo: Delavci polnijo karbidske baklje, ki v meglenih dneh gore po cestnih voglih kot kažipoti.

Pred Fordovim delovnim uradom v Detroitu: Brezposelni čakajo na sprejem. Da si pridobi javne simpatije, je Ford sprejel na delo 5000 brezposelnih vojnih veteranov.

»Ti, če nama pojde hudo narobe, bova pač stanovala pri tvojih starših.«

»Ne bo mogoče, Ivo, ker stanujejo tudi sami še pri svojih starših.«

weisove ceste. Sprejela je ponudbo zagrebške tvrdke Res.

d **V drobni pisavi je postavil nov rekord** g. Gabrijel Usenik. Napisal je na navadno dopisnico 32 strani iz Jurčičevih spisov »Slovenski svetec in učitelj«. Vse to je napisal v 811 vrstah. Črk je spravil na dopisnico 48.684. Pisava je tako drobna, da se sprostim očesom ne more brati; napisano pa je z navadnim peresom brez vsakih pripomočkov — tako zatrjuje g. Usenik.

d **Za 2 Din pri litru so zvišali** vinske cene mariborski gostilničarji.

d **Dvig vinskih cen — vzrok slaba letina.** Stanje vinogradov je v vseh delih države zelo neugodno deloma radi slabega vremena, deloma radi peronospore. Izgledi na pridelek so izredno slabi tako glede množine kakor glede kakovosti. Strokovnjaki cenijo letošnjo letino v vsej državi na dva milijona hektolitrov vina, medtem ko je lani znašal štiri milijone hektolitrov. Ker se pa mora tudi skrčena potrošnja vina v naši državi ceniti na najmanj 2.5 do 3 milijone hektolitrov, je jasno, da letošnji pridelek vina ne bo zadostoval za kritje domačih potreb. — To stanje ima za posledico znaten dvig vinskih cen v vseh vinorodnih krajih naše države, ki so se do danes dvignile že do trikrat tako visoko kakor so bile pred nekaj meseci. Tako je v Hrvatskem Zagorju cena vinu poskočila povprečno od 1.75 na 4 Din liter, v Vojvo[illegible] zlasti v okolici Vršca od 90 par do 1 Din za liter na 3 Din. Tudi dalmatinsko vino se je podražilo, vendar ne v toliki meri, kakor drugod. V dravski banovini so v zadnjem mesecu vinske cen[illegible] poskočile za 1 do 3 Din na liter. Na podlagi tega so mariborski gostilničarji takoj dvignili cene v gostilnah za 2 do 4 Din pri litru, kar je zaenkrat še neopravičeno, ker imajo še dovolj starih zalog po nizkih cenah.

d **Tržišče z jajci.** V zadnji dobi je naše tržišče z jajci pod vplivom izvoza v Nemčijo. Tamkaj so v zadnjih letih radi prekomernega uvoza cene jajc stalno padale in so lani dosegle nižino, ki je v Nemčiji onemogočila dobičkanosnost perutninarstva. Ko je pa letos Hitlerjeva vlada z visoko carino malone preprečila uvoz, so se cene dvignile povprečno za 1 pfenig, to je 18 par pri kosu v primeri z lanskim letom. Septembra so bila jajca na drobno po 10 pfenigov, t. j. 1.80 Din kos. Ker je pa letos v Nemčiji vskladiščenih le malo jajc, je pričakovati v teh mesecih dvig cen v mnogo višji meri nego v prošlih zimah.

Med brati Hrvati

d **Če pridejo roparji k večerji.** Iz Umke poročajo, da sta roparja Miloš Mitrović in Milislav Sušic pred dnevi izvršila velik rop v Velikem Borku, kjer sta oropala tamkajšnjega župana Stojičeviča in mu odnesla v gotovini 64.000 Din in 39 večjih in manjših dukatov, vsega v vrednosti okoli 100.000 Din. Zloglasna roparja, za katerima neprestano stikajo orožniki, sta tudi svoj rop izvedla izredno rafinirano. Pred dvemi dnevi so sedeli pri večerji pri županu Stojičeviču tamkajšnji učitelj in učiteljica ter domača družina. Ko je padel na vas mrak, je potrkal na vrata neznanec in pozval župana Stojičeviča, naj mu odpre vežna vrata, ker mu mora povedati nekaj važnega. Župan je to storil in je na neznančevo zahtevo stopil malo na dvorišče, kjer je uvidel, da se nahaja v sredi do zob oboroženih roparjev. Tu mu je ropar Sušič predstavil svojega tovariša Mitroviča in izjavil, da so prišli k njemu malo posedeti in večerjati. Župan Stojičevič je takoj razumel položaj in pozval vse roparje v svojo hišo, kjer so se vsedli za mizo in večerjali. Ko so tako v mirnem razgovoru sedeli za mizo, so pozvali župana Stojičeviča, naj jim izroči denar, ki ga ima in da v tem slučaju ne bodo storili

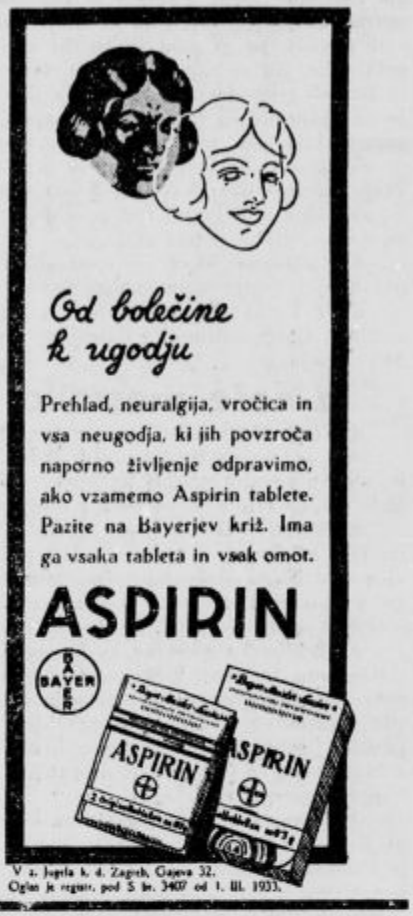

RAZNO

Boljševiki prodajajo vojne trofeje. V Stockholmu prodajajo sedaj na javni dražbi sovjeti vojne trofeje, ki so jih Rusi osvojili v rusko-švedskih vojnah, zlasti pri veliki bitki pri Poltavi, prvi veliki in odločilni zmagi Petra Velikega. Nadalje prodajajo sovjeti tudi darove švedskih kraljev ruskim carjem. Kakor pripovedujejo v Stockholmu, so sovjeti ponudili švedski vladi nakup švedskih zastav, ki so jih zgubili Švedi v vojnah proti Rusom. S svojo ponudbo pa so doživeli sovjeti silno blamažo, zakaj švedska vlada je njih ponudbo odklonila z utemeljitvijo, da ni mogoče kupiti za denar, kar je bilo izgubljeno s krvjo. Tako je švedska vlada pokazala več spoštovanja do ruskih trofej, kakor pa ruska sovjetska vlada.

Zveza katoliških zdravnikov. Že večkrat so posamezni katoliški zdravniki dvignili svoj glas k raznim perečim vprašanjem sodobnosti. Mislimo samo na strašno padanje rojstev, na zločinsko propagando za odpravo plo-

Naš gospod župnik

Spisala Helena Haluschka iz nemščine prevedla Marija Kmetova

V nedeljo je lovec sedel v cerkvi zadaj za njo in ona ni mogla moliti. Po službi božji je hotela iti ponosno mimo njega; stal je ob vratih in kakor da jo čaka. Ali pa je morda pričakoval plavolaso Seblijevo hčer?

Pomočil je prste v blagoslovljeno vodo in jih resno ponudil njej. Plaho se je doteknila njegovih prstov in se prekrižala. — Če je to opazila naša ljuba Gospa v stranski kapeli? Če je bil naš ljubi Bog radi tega kaj hud?

Zunaj se je smejalo poletje, travniki so bili ena sama cvetlična preproga in — ne: saj ni moči povedati, zakaj je bil danes svet tako lep!

Popoldne se je oblekla v svetlo obleko in šla na sprehod ... prvič brez otrok. Tako je bila vesela, tako ji je bilo vse praznije, da je celo stopila, ko mestni ljudje, v visoko travo po marjete in je natrgala poln naročaj teh belih zvezd z zlatim srcem. Šla je naprej do travnika v gozdu, kjer so cvetele temnomodre potočnice. Travnik je bil močvirnat, tako močvirnat, da se ji je pogrezalo do gležnjev. Ondi, onstran potoka je bil suhi gozd in v gozdu je bila logarjeva hiša.

Tja — ne, do tja ne pojde, le v bližino.

Z druge strani jo je gledal lovec in se smejal:

»Mamette, počakati, vas prenesem na to stran!«

Tako se je prestrašila Mamette, ko ga je zagledala! Saj ni prav nič mislila, da bo tu!

»Kaj vam pride na mar!«

A ko je strahoma iskala poti od kamna do kamna, je bila reč zmeraj hujša in zdaj je zašla prav v močvirje.

Z nekaj skoki je bil Marcel na tej strani, jo drzno zgrabil pod koleni in jo dvignil. Držala se je trdo in ravno ko sveča in je z eno roko mahala z rožami, z drugo pa s klobukom. A se je v zadregi držala tako neredno, da je omahnila in se z lovcem vred usedla v sredo potoka. Zvesto je držala rože in klobuk in osupli lovec ni izpustil njenih nog. Nista se zavedela, kako se je moglo vse tako zgoditi.

Ko sta se dovolj načudila drug drugemu, sta slednjič vstala in nato sta se vse popoldne smejala temu dogodku. Odvedel jo je v gozdno hišico k materi, ki se je precej prestrašila obeh mokrih postav, a nato naglo poskrbela za suhe obleke.

Vse popoldne sta presedela pred hišico v gozdu in se smejala. Razpletla si je goste lase in jih sušila na solncu. Marcel bi si bil rad ogledal svet skozi ta pajčolan in kadar je govoril z njo, si je zmeraj ovil štreno njenih las krog svoje roke. Mati ni hotela drugače, ko da je zlikala Mamettino obleko. Vendar se je skrbljivo ozirala skozi vrata.

Kako se je tedaj naglo zvečerilo! Mamette je malo mislila, da bo treba domov. Pa je morala iti. Marcel jo je spremil, da bi ne zgrešila poti. Za roko jo je držal in ni nič govoril. Če sta se spogledala, sta se tiho in sramežljivo nasmehnila.

Ko so se pojavile prve vaške hiše s svojimi rdečimi lučmi, sta oba obstala. Krog njiju so čirikali črički, kresnice so plesale vpričo zvezd in lipa kraj poti se je zagrinjala v plašč dišav in modrih senc.

»Mamette, ljuba, mala Mamette, ali se imava rada?«

Ona ni mogla ničesar odvrniti. Preveč praznično ji je bilo in zdelo se ji je, da bodo vsi slišali njene nerodne besede. Le z licem se je pritisnila njegovega obraza.

Poljubil jo je na ustnice.

»Mala Mamette, kdaj bo svatba?«

nikomur nič žalega. Župan se je v začetku upiral, ko pa je uvidel, da ne more pričakovati pomoči, se je udal in izročil vse svoje prihranke. Ko so roparji opravili svoj posel, so pozvali gospodarjevega sina, da jim pokaže najbližjo pot do gozda. O tem najnovejšem ropu je bila takoj pozvana belgrajska policija in obveščeno orožništvo ter se je zasledovanje nemudoma pričelo. Ker imajo roparji v vasi več svojih zaupnikov, so oblasti nekatere osebe vtaknile pod ključ.

d **9 milijonov škode** je napravila zadnja povodenj v zagrebškem okolišu.

d Dr. Pernar, znani odvetnik iz Zagreba, je bil te dni iz mitroviške kaznilnice spuščen na svobodo.

Iz naše prestolice

d **Kralj Aleksander in kraljica Marija** sta se s polovanja po Romuniji, Bolgariji in po obisku srbskih grobov na otoku Vidu pri Krfu srečno vrnila 8. oktobra v domovino.

d **Namesto denarja žito.** Srbski kreditni zavod v Prujavoru je proglasil, da mu morejo njegovi dolžniki plačevati dolgove tudi v blagu. V ta namen je zgradil velika žitna skladišča. Žito sprejema zavod po dnevni ceni.

d **»Biblioteka pobožne knjige za narod«** v Belgradu, ki izhaja z blagoslovom srbskega pravoslavnega sinoda, je določila 1,500.000 Din v razdelitev prosvetnim, pevskim, patrijotskim, stanovskim in drugim društvom v državi. Pogoj za podporo je, da društva širijo knjige iz omenjene zaloge.

d **Pravoslavni škof jugoslovanski mladini.** Na pravoslavni Mali Šmaren dne 21. sept. je obiskal patrijarh srbske pravoslavne cerkve Varnava Mostar. Z njim je došlo več pravoslavnih škofov in drugih cerkvenih dostojanstvenikov. V dvorani Srbskega doma je imel srednješolcem namenjeno predavanje pravoslavni škof dr. Nikolaj Velimirovič. Dal je dijakom nekaj navodil, ki naj se jih držijo če hočejo kdaj res imeti kaj vpliva na narod in postati njegovi prosvetitelji. Prvo, kar je treba, da ve vsakdo, ki hoče narod učiti, je tole: najprej se ti uči od naroda, potem šele glej, ali se more tudi narod kaj učiti od tebe! Največja žalitev za naš narod je to, če se govori, da je ljudstvo neizobraženo, brez kulture. Res, naš narod je — kar se tiče starejšega rodu — mnogokje povečini nepismen; pri tem pa je v njegovi duši kultura, ki je dostikrat višja od kulture tistega, ki se smatra za zrelega, da bi učil narod. Narod ve, da živi Bog, ki vlada nad narodi in nad posamezniki; narod ve, da je življenje samo priprava za večnost; ve, da je ni kulture nad tisto, ki dela človeka poštenega in požrtvovalnega. S svojo vero in poštenostjo se je naš narod skoraj brez knjige ohranil 500 let pod Turki in se v tej dobi prerodil. Niso uničili srbskega carstva Turki; ne, Turki so zadali samo smrtni udarec propadajoči državi. Narod pa je ohranil pravice in svobode zlati sen in ko je prišla njegova ura, mu je Bog vrnil svobodo. Mladina, bodi vredna naslednica vere in poštenosti svojih prednikov, spoštuj in posnemaj vrline, ki so preprečile, da naš narod ni propadel!

d **Trgatev je veselje** za staro in mlado, kjer se rade pozabijo vsakdanje skrbi. V lahkomiselnosti si marsikdo nakoplje prehlad. Ta sicer ne spada med posebno nevarne bolezni, a zanemarjati se ne sme. Mnogi namreč pozabijo, da je prehlad povzročitelj mnogih resnih obolenj. Zato je treba prehlad odpraviti že ob prvem pojavu. Najuspešnejše sredstvo je 1—2 Aspirin tableti zaužiti na toplem mleku.

IGNACIJ NAROBE, TAPETNIK,
GOSPOSVETSKA CESTA ŠTEV. 16 (PRI LEVU).

Nesreče

d **Tri gospodarska poslopja in eno hišo** so uničili ognjeni zublji v Spodnji Polskavi. Prizadeti so Tinetovi, Janezovi in mesar Hrastnik.

d **Hišo in gospodarsko poslopje je uničil požar** posestniku Župančiču Damijanu v Dečevi vasi pri Žužemberku.

d **Kača je pičila** te dni nekega vinčarja v Košakih pri Mariboru.

d **Ko je sviral tamburico.** V Sremski Mitrovici je bila te dni v neki gostilni ljudska veselica, pri kateri je igrala ciganska godba. Sredi največjega veseljačenja je prišlo do tragičnega dogodka. Ko so cigani najbolj divje igrali, se je eden izmed njih, godec Ivan Kosanič, naenkrat zgrudil na tla in bil na mestu mrtev. V roki je še čvrsto držal tamburico, na katero je igral in pel vse svoje življenje. Bil je star okoli 50 let.

d **Na dnu so našli vse tri kmete.** Iz Grubišnega polja poročajo, da so v vasi Velika Peratovica posestniku Juriju Trbojeviću kopali vodnjak. Delali so Spasoje Sljepčević, Milan Cvijanović in Branko Radović. Ko so prišli že 18 m globoko, se je onim na vrhu izdno zdelo, da se Sljepčević, ki je delal na dnu, tako dolgo ne oglasi. Zato se je spustil za njim Cvijanović, da pogleda, kaj mu je in da mu pomaga. Ko je Cvijanović prišel na dno, je začel takoj klicati na pomoč. Pa komaj je bil na dnu, je že klical na pomoč tudi on. Sedaj so se spustili za njimi drugi, ki so si privezali na usta rute. Na dnu so našli vse tri kmete drugega na drugem. Privezali so jim vrvi na noge in drugega za drugim izvlekli ven. Ko je prišel zdravnik, je ugotovil, da sta Sljepčević in Cvijanović mrtva, da pa bo Radović morda ozdravel. Plini, ki so se zbirali v globoki jami, so jih zadušili.

»Lovec, nikoli, ker ti je oče ne bo dal! Ker jo bolj potrebuje ko ti.«

»Pojdi,« ji je rekel, »če nas moreš zapustiti s tremi otroki in zadolženim posestvom! Le pojdi k svojemu lovcu, ki mora sam skrbeti za mlajše in za mater!«

Najmlajši je tulil v svoji postelji, druga dva nista hotela jesti, oče ni hotel več živeti.

Mamette je ostala na svojem mestu ko hraber vojak. Spet se je pokrila z avbo, si opasala predpasnik in se oberoč držala za svoje ubogo srce.

Leta so minevala. Lovec se ni oženil; tudi on je živel svoji družini.

Na kmetiji jim je šlo bolje. Stari oče je bil zadovoljen. Kadar je spravljal žito v skedenj ali je prodal kako tele, je dejal: »Zemlja, zemlja, otroci, le to je nekaj vrednol«

Najmlajši brat, ki je bil dosti v mestu, se je najprej oženil. Druga dva se nista hotela poročiti. Saj sta imela Mamette — torej? Kje bi bila mogla dobiti boljšo gospodinjo?

Mamette bi bila rada počivala. Lovec jo je še čakal. Ona je čutila to, čeprav nista nikoli več govorila o tem. Vaščani sploh ne govorijo radi o stvareh, ki so človeku pri srcu in jih ni mogoče predrugačiti. To ni v navadi.

Slednjič si je starejši brat poiskal ženo, hčer nekega učitelja. Klavir je igrala in se bala prašičev. Mamette je morala ostati doma. Oče vendar ni mogel gledati, kako je propadalo posestvo? »Mamette, reši zemljo in staro hišo!«

In spet je bila Mamette povsod: v kašči, na polju, v kleti, za hlapcem, za deklo — pri oslabljenem očetu ... Leta so minevala.

Mamette se je postarala. Lovec je obubožal. Med vojno je izgubil službo. Hvala Bogu, da so bili njegovi svojci odrasli in preskrbljeni. Pri Mamettinem bratu se je udinjal za vélikega hlapca. Sicer ni bil več mlad, vendar je delal več ko vsi drugi. Tudi lep je bil še. Nič ni bil sklonjen, žilav je bil, mladostnih potez, dasi sivih las. Zmeraj je delal in molčal, odkar je bil vstopil v novo službo.

Ob nedeljah je sedel v klopi družine in otroci so mu rekli »stric«; vendar ni nikoli spal pod njihovo streho.

To poletje se je Mamette utrudila. Sicer je še zmeraj tekala po stopnicah navzgor in navzdol, vendar ni bila več ko prej. Ni vedela, kaj ji je bilo. Dokler ni mogla nekega dne več vstati. Težko je dihala in tako jo je zeblo. Nekaj silnega jo je težilo na prsih.

Vse znanje starih žensk ni nič zaleglo. Tudi vladaričina umetnost je bila zaman. Šli so po zdravnika, pa tudi ta ni mogel ničesar dognati in tudi pomagati ne. Vsej vasi je bilo znano, da se je Mamette poslavljala s tega sveta, le ona ni ničesar slutila. Mislila je, da se je prehladila in je prosila oproščenja, ker je bila prav ob žetvi v napotje in nadlego s svojo boleznijo.

»Mamette, poslali bomo po župnika, da te bo previdil. Pa boš spet ozdravela.«

»Že?« so vprašale oči.

Prečastiti je prišel in jo odvezal vseh grehov:

»Greha« oči, ko je tedaj poleti gledala v Marcelove oči.

»Greha« njenih rok, ki so držale njegove roke.

»Greha« njenih ušes, ki so prisluškovala prijetnim besedam.

»Greha« njenih ust, ki so poljubila njegova usta.

Vso osvobojeno grehov je nagovoril župnik in tako lepo kramljal z njo, ko še nikoli. Tudi vélikega hlapca se je spomnil in poslal ponj na polje.

du itd. Ti glasovi so bili osamljeni in zato se je vedno poudarjala potreba stanovske organizacije katoliških zdravnikov, ki bi k takim vprašanjem nastopila v javnosti in bi se njen glas moral vpoštevati. Tako organizacijo so nedavno ustanovili na Madjarskem. Pristopili so mnogi vseučiliški profesorji, specialisti, stari zdravniki z dolgoletno prakso, zdravniki iz bolnišnic in zdravilišč. Organizacija se bo posvetila predvsem proučevanju medicinsko-socialnih vprašanj v zvezi s katoliškimi nauki in končno bo nadzorovala in vodila vzgojo zdravniškega naraščaja. Pokroviteljstvo nad organizacijo so prevzeli kardinal Seredi in škofje.

Novo sredstvo za lepoto. Zavodi za lepotičenje v Londonu so iznašli novo sredstvo za lepoto, zlasti za dosego lepe in zdrave kože na obrazu. Novo sredstvo je jako enostavno: treba je vsak dan samo po pet minut stati na glavi! Ženske, ki žele svojo kožo na licu osvežiti, prihajajo zjutraj v zavode za lepotičenje, kjer jih v

Novi grobovi

d **Glas mrtvaškega zvona.** V Kropi so pokopali Katarino Smrekar, roj. Mohorič. — V Polhovem gradcu je mirno v Gospodu zaspal 87 letni posestnik Jernej Trnovec. — Na Rakovniku pri St. Rupertu je izdihnila Alojzija Zupančič, roj. Bartol. — V Zgornjem Berniku je odšel v večnost 90 letni Andrej Dobnikar. — K Gospodu je odšel po večno plačilo g. Ivan Nemanjič, bivši župnik pri sv. Treh kraljih. — V Rovtah so pokopali posestnika Franceta Modrijana. — Na Grobljı pri Sv. Petru pri Preloldu je umrl 77 letni veleposestnik in učitelj v pokoju Julij Sadnik. — Pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini je umrl Franc Motoh iz Rajnkove. — V Celovcu je zapel mrtvaški zvon g. Antonu Piskerniku, bratu znane profesorice v Novem mestu. — V Draženčih pri Ptuju so položili v grob upokojenega železničarja Fr. Artenjaka. — V Št. Ilju v Slov. goricah so položili k večnemu počitku posestnika Bogomirja Žerjava. — V Ljubljani so umrli: Andrej Slamič, Marija Dostal, Franjo Zupančič, železniški uslužbenec v pokoju, Ernestina Skala, roj. Zahradnik, poštni zvaničnik v pokoju Karel Apih — Naj počivajo v miru!

Razno

d **Divjačina dela škodo.** Okrog Kožljeka pri Begunjah nad Cerknico so se pojavili divji prašiči, ki delajo na polju veliko škodo. Tudi zajcev je letos nenavadno veliko. Ti se bodo pozimi spravili na naše sadno drevje. Ljudje žele, da bi lovci bolj pridno trebili divjačino in s tem obvarovali kmeta v današnjih teških časih občutne škode.

d **Zelo čuden davkoplačevalec** je gotovo neki razbojnik na Poljskem. Te dni je poslal ta razbojnik po posrečenem »poslu« davčni upravi 25 zlotov na račun pridobnine. V spremnem pismu sporoča davčni upravi, da smatra za svojo patriotično dolžnost, da pravilno plačuje davke od svojega obrta.

d **Avto je zgorel** na državni cesti med Slivnico in Framom. Lastnik Miha Hohnjec iz Maribora ima 100.000 Din škode, ki pa je krita z zavarovalnino.

d **Duhovne vaje za žene** bodo v Domu Brezmadežne od 21. do 25. oktobra. Opozarjamo na ta tečaj duhovnih vaj za žene in prosimo, da bi se vse one, ki se nameravajo udeležiti duhovnih vaj, takoj priglasile, ker je ta tečaj v letošnjem letu zadnji, ki je še namenjen ženam. **Za dekleta** bo prihodnji tečaj od 4. do 8. novembra. Naslov za priglase: **Dom Brezmadežne, Mala Loka pri Ihanu, p. Domžale.**

Strupen studenec

Tudi v Loškem potoku, ki je vsled poplave zelo trpel, vlada občutno pomanjkanje pitne vode. Nemalo so se zato prebivalci razveselili, ko je na dvorišču posestnika Križnika naenkrat pričela izvirati voda. Od vseh strani so prišli kmetje, da jo odneso domov. Vendar je vsak, kdor je pil to vodo, zbolel na griži. Hudo je obolelo tudi govedo in je nekaj živali celo poginilo. Zdravnik je preiskal vodo tega studenca in izjavil, da vsebuje strupene snovi. Zanimivo je, da se je podoben slučaj pripetil v Loškem potoku tudi pri poplavi pred 90 leti in da piše o enakem slučaju tudi slavni zgodovinopisec Valvazor. Strokovnjaki menijo, da ima voda omenjenega studenca morda celo zvezo z idrijsko okolico in zato vsebuje gotove dele strupenega živega srebra.

Listnica uredništva

Dopisnikom: Kakor vidite, gotove vrste dopisi, ki ste jih želeli imeti v tej številki, niso natisnjeni . . .

Radio

od 12. do 19. oktobra

Vsak delavnik: 12.15 Plošče — 12.45 Poročila — 13 Čas, plošče — 28 Konec — **Četrtek, 12. okt.:** 18 Otrok v šoli — 18.30 Pogovor s poslušalci — 19 Srbohrvaščina — 19.30 Plošče po željah — 20 Prenos iz Zagreba — 22 Čas, poročila, Radio-jazz — **Petek, 13. oktobra:** 11.15 Šolska ura: O varstvu živali — 18 Plošče — 18.30 Kulturno predavanje — 19 Sokolstvo — 19.30 Izleti za nedeljo — 20 Prenos iz Zagreba — 22 Čas, poročila, Radio orkester — **Sobota, 14. oktobra:** 18 Plošče, stanje cest — 18.30 Zabavno predavanje — 19 Ljudski nauk o dobrem in zlu — 19.30 Pregled zunanjih političnih dogodkov — 20 Prenos iz »Uniona«: Koncert praških policajev — **Nedelja, 15. oktobra:** 8.15 Poročila — 8.30 Gimnastika — 9 Versko predavanje — 9.30 Prenos cerkvene glasbe iz franč. cerkve — 10 Predavanje za delavce — 10.30 Arije in duete iz opere »Traviata« pojeta gdč. Sokova in g. Gostič s spremljevanjem Radio orkestra — 11.30 Slovenska glasba, Radio orkester — 12 Čas, plošče — 16 Kmetijska ura — 16.30 Samospevi Marjana Rusa — 17.15 Magistrov šramel-trio — 20 Prenos opere iz Ljubljane, vmes čas in poročila. — **Ponedeljek, 16. oktobra:** 18 Gospodinjska ura: Gobe in njih priprave in konserviranje — 18.30 Pesa, surovina za sladkor — 19 Plošče — 19.30 Radio orkester — 20.30 Prenos »Fausta« iz Belgrada, vmes čas in poročila. — **Torek, 17. oktobra:** 11.15 Šolska ura: Higijensko predavanje — 18 Otroški kotiček — 18.30 Plošče — 19 Francoščina — 19.30 Položaj Slovencev ob vstopu v leto 1848 — 20 Radio orkester (plesna glasba) — 20.45 Slovenske narodne v ženskem tercetu pojo sestre Bogataj s spremljevanjem kitare, vmes harmonika solo, g. Stanko — 21.30 Čas, poročila — 21.45 Radio jazz — 22.30 Angleške plošče — **Sreda, 18. oktobra:** 18 Komorna glasba, Radio kvintet — 18.30 Radio orkester — 19 Religija pri prvobitnih narodih — 19.30 Literarna ura: Novejši francoski romani — 20 Pevski koncert Julija Betetta — 20.45 Klavirski koncert g. Čerepnjina, vmes Radio orkester — 22 Čas, poročila, Radio-jazz.

STARŠI!

Ali ste svojim otrokom že naročili katoliška mladinska lista »Vrtec« in »Angelček«?

pravem pomenu besede postavljajo na glavo. Izšla je tudi brošura, kjer obširno popisujejo učinke novega načina. Med drugim beremo v tej knjižici, da kri mnogo hitreje kroži v ljudeh, dokler stoje na glavi, kakor kroži sicer, in ravno hitrejši obtok krvi osvežuje kožo in dela človeka zdravega. Stati na glavi po pet minut, zaleže toliko kakor 1 ura telovadbe.

Mnogo ljudi ne ve, da raste koruza ponoči hitreje kakor podnevi, posebno če je noč topla; da je suh pesek težji kakor moker; da prodajajo »egiptovske« cigarete po vsem svetu, v Egiptu pa je sajenje tobaka prepovedano; da je »a« prva črka v vseh abecedah razen v staronemški; da je v življenju ženske najhujših tistih 10 let od 20. do 30. leta.

Nega. Zavod za narodno kulturo v Varšavi je razpisal večjo nagrado za najboljši dnevnik brezposelnega človeka. Na ta razpis je prejel nad 700 posiljatev. Posebna komisija bo zdaj začela prebirali dnevnike, odbrala najboljšega in ga dala natisniti v obliki knjige.

»Lovec,« mu je rekel, »brž pridi, Mamette odhaja od nas!«

Marcel je malical. Počasi je obrisal nožič, ga zaprl, oblekel suknjič in je brez besede odšel za župnikom.

V hiši je bilo polno ljudi, ki so se odmeknili, ko so zagledali Marcela na pragu. Večji je bil ko drugi. Še Mamette je opazila to. A zakaj je bil nenadoma pri njej?

Tako lepo je bilo, da je bil zraven!

Lovec je stal pri njeni postelji, jo nalahno božal po laseh in rekel: »Mamette, moja mala Mamette!«

Zdaj se je zavedela, da bo treba umreti.

»Rada se imava, Marcel!«

Zunaj je votlo zagrmelo. Mametta je slišala grmenje.

»Žito,« je rekla.

Žito je bilo treba spraviti pod streho! Lovec in ona sta bila v skrbeh. On je moral oditi.

»Zbogom, Mamette!«

»Kmalu pridi!« je zašepetala ona komaj slišno.

On je pokimal.

Slišati je bilo, kako so se spodaj zaprla vrata.

A zgoraj je zaprla Mamette svoje oči za vedno.

V poslednjih žarkih zahajajočega solnca je bil naložen poslednji voz žita. Snopje se je blestelo ko čisto zlato. Na vso moč je moral hiteti veliki hlapec, da je prehitel nevihto.

Vse je spravil na varno.

Zadnji voz je odhajal s polja, a Marcel se je ustavil. Sedel je na poslednji snop, si z roko podpiral glavo in gledal naravnost v migljajoče solnce.

Dolgo, dolgo je gledal.

»Domov je treba . . .«

Neka roka mu je legla na ramo.

Véliki hlapec pa je srepo, skoraj ukazajoče gledal v solnce in ni slišal ničesar več.

Véliki hlapec je bil mrtev.

15.

Kakor vsem ljudem na deželi, je bilo tudi našemu župniku zelo hudo, ker je bila vojna. Mislil je, da je njegova sveta dolžnost, da pomaga celiti rane, ki jih je ona povzročila.

Po končani vojni je prišlo v Lamotte vsako poletje precej sestradanih otrok vojnikov. Skrb njihovih rednikov je bila, da se morajo ti otroci tako popraviti pri njih, da pojdejo rdečih lic in rejeni domov. Kar ljubosumne so bile družine druga na drugo, če kak varovanec kake hiše ni tako dobro uspeval ko varovanec soseda. Sleherno četrtinko funta masti, ki si jo je pridobil kak otrok, so strahoma nadzirali. Marsikaki rednici ni bilo odveč vstajati celo ponoči, da je spanju otroka prisodila še pol litra mleka v prebavo. Tudi »La Pepie« je bila ponosna na tako ponočno nažokavanje svojih varovancev, ki so po šestih tednih tavali ko blede sence med vrtnicami farovškega vrta.

Dotlej, ko se je pojavila Avstrijka, je švicarska občina, ki je držala s Francozi, skrbela le za francoske otroke, in so prihajali tja le otroci iz Pariza in mesta Lille. Potem pa, ko je Avstrijka pripovedovala svoje zgodbe in se je spremenila sovražnost v nežno hrepenenje, je naš dobri župnik sklenil priporočiti svoji občini tudi otroke z Dunaja in iz Berlina. Da pa ne bi bili oškodovani Francozi, naj bi pa vaščani onkraj mostu skrbeli z isto dobrodelnostjo za svoje lastne rojake. Župnik je nekaj namerjal, česar ni zaupal nikomur razen vladarici. Obe občini sta sprejeli njegov predlog in župan iz Bremocurta je bil ponosen na to, da je imel vsaj enega Francoza več, kot so imeli v Lamotteu Nemcev

PO DOMOVINI

Pogled nazaj

(Stranje)

September letošnjega leta je bil za nas nekaj izrednega. Povodenj nas je zelo, zelo prizadela. Voda je odnesla Erjavškov jez in most, ki je bil nad njim. Zelo je poškodovala Malenškovo dvorišče in korporacijski elektrarni se tudi ni godilo dobro. Kotiko je pa šlo rodovitne zemlje! Utonila je dne 10. septembra 28-letna Potočnik Antonija. In to v vodi, v kateri bi komaj par let star otrok mogel utoniti. Vsekako malo sumljiva smrt. Povodenj je pa odnesla s seboj 6-letno Erjavšek Milko. Do danes je še niso mogli najti. Sam Bog ve, kje je sirota! Pokopali smo tudi starosto bistriških lovcev, Tineta Zlatnar, bolj znanega pod imenom Bos. Bil je tudi dolgoletni naročnik »Domoljuba«. Zdaj počiva kraj svoje žene. Njemu in drugim želimo večni mir! — Žegnansko nedeljo brez petja bomo imeli letos. Kaj takega ne pomni niti najstarejši rod. — Organist je moral namreč na daljši dopust in na izpremembo zraka. — Še to povejmo, da je naša občina dobila krasno, skoraj bi rekel pesniško ime: Kamniška Bistrica.

Novice

(Krašnja)

Pred kratkim je požar uničil hišo Franceta Hrovat-a iz Krajnega brda. Zgorel mu je tudi živež in obleka. Ker ima več nepreskrbljenih otrok, ga priporočamo usmiljenim srcem. — Zadnja povodenj je nanesla veliko kamenja na drž. cesto in travnike. Podrla je ves jez mlinarju Francetu Podmiljšaku, ki ima vsled tega veliko škodo. — Umrl je po kratki bolezni v Krašnji, priden in skrben gospodar Valentin Šum. — V soboto so pripeljali iz bolnišnice na rojstni dom gdč. Pavlo Udovč, ki je še isti dan umrla. Bila je veliko let oskrbnica v znanem hotelu Lakner v Črnomlju.

Novice

(Krka)

Blagoslovitev novih orgel. Kakor smo že objavili, smo 24. septembra blagoslovili naše nove orgle. Blagoslovitev je opravil ob številni asistenci g. kanonik Fr. Kimovec, ki nam je orgle tudi razložil skupno z mons. St. Premrlom. Po blagoslovitvi je izvajal domači cerkveni pevski zbor program svojega koncerta (10 pesmi, cerkvenih, vmes pa je igral na orgle g. Premrl). Splošna sodba je bila, da kaj takega še nismo doživeli. Izredno nas je presenetilo petje, posebno moškega zbora. Udeležba je nekoliko trpela, ker so bile ceste poplavljene, zelo lepo pa je bilo število botrov in botric. — Stare orgle so pele skoraj 200 let; dal Bog, da bi nove tudi vsaj 200 let blažile srca in jih vnemala k molitvi. Koncert bodo naši pevci morda ponovili 22. oktobra, ko bomo blagoslovili in »vstoličili« na orgle kip kralja Davida s harfo. — **Blagoslovitev motorne brizgalne.** 1. oktober je bil zopet velik dan: blagoslovili smo novo motorno brizgalno in gasil. avto. Po 10 sv. maši je opravil pred cerkvijo sv. obrede g. p. Gerard iz Stične ob asistenci domačih gospodov. Pevci so zapeli gasilsko himno, pesem sv. Florijana, nato pa so govorili o pomenu gasilstva zastopnik g. bana, zastopnik Gas. zveze in zastopnik Gas. župe »Krka«. — V nedeljo pa so gg. posl. Mravlje, zastopnik bana in okr. načelnik ogledali škodo poplave, posebno pri A. Zupancu, kateremu je zbesneli potok Višnjica razdejal popolnoma žago in mlin ter poškodoval tudi druga poslopja. Narasli potok je že ogrožal prav resno most na cesti Krka—Stična, ker ga je začel izpodjedati.

Spominski dan

(D. M. v Polju)

»Spominski dan« je priredila skupina bojevnikov pri Dev. Mariji v Polju preteklo nedeljo. Sv. mašo za padle bojevnike in prekrasen govor je imel na številne vernike bivši vojni kurat g. Fr. Bonač iz Ljubljane. Pred vojnim spomenikom, kjer se je zbralo do 200 ljudi, so trije duhovniki odpeli libero po slovenskem obredu. Pri proslavi so peli žalostinke združeni pevci in domače godba, dve deklici pa sta krasno deklamirali. Na zborovanju, ki se je nato vršilo, je bilo zastopanih 13 skupin po svojih zastopnikih. Želeti je, da se slični spominski dnevi vsako leto vrše okrog naših spomenikov po vsej širni domovini.

d **60 let je dopolnil** te dni upokojeni strojnik v umobolnici na Studencu g. Franc Janežič. Gosp. Janežič se je pred vojno aktivno udeleževal našega javnega življenja. Je že 30 let naročnik »Slovenca«. Bog ga živi!

Ljubljanski izlet na Vidošiče

(Metlika)

Nekaj je že bilo o tem pisanega v »Slovencu«. Prizadeti so jako ugovarjali in poslali celo nekak popravek in vendar je »Slovenec« čisto pravilno poročal. Ne gre za kake osebne zadeve, ampak za javno opozorilo gre, da se mestni ljudje ne smejo tako obnašati. Prišla je cenilna komisija, pa ni mogla pravilno presoditi, ker je mnogo sledov zabrisala ploha, ki je prišla v torek zvečer. Nekdo je pa odstranil še peclje. Oškodovani na ocenitev komisije niso pristali. Ker se prizadeti zanašajo na dano besedo voditeljev, čakajo, da bodo ti res pokrili nastalo škodo. Sicer si bodo morali pomagati kako drugače.

Zahvala

(Loški potok)

Kakor je »Domoljub« že pisal, je bila tudi pri nas velika povodenj, ki je napravila veliko škode, zlasti še radi tega, ker je voda stala celih deset dni po polju. Seveda so poljski pridelki popolnoma uničeni. Mnogo škode trpijo ljudje tudi na senu in drugih stvareh. Škoda, kakor jo je precenila komisija, znaša samo v Retjah nad 200.000 Din, ne dosti manj tudi v Travniku. Ljudje so obupani, zlasti ker tudi zaslužka ne bo. Državna oblast je priskočila ljudem na pomoč s podporo 45.000 Din. Veliko hvalo smo dolžni vsi Retjani tukajšnjemu župniku, ki je napravil v svoji radodarnosti lep korak, namreč, da je v Retjah vsem pustil in daroval letošnjo biro. Tega gotovo ne smemo pozabiti. Bog pa mu povrne g. župniku na drug način. Hvaležni Retjani.

Novice

(St. Rupert na Dolenjskem)

Povodenj je tudi pri nas pustila žalostne dove. Hudourniki so trgali vinograde, njive i vrtove, a po potih je voda pobrala kamenje, ki nosila po travnikih ter tako delala dvakratno škodo. — Sedaj vse tišči po gozdih za gobami, da vsaj včasih ljudje dobe kak desetak v žep. Prekupci in kupcev je toliko, kot še nikoli. Prav, da si vsaj malo s konkurenco zvišujejo cene gobam. — V ljubljanski bolnišnici je tragično preminula dobra Zupančičeva mati. Ugledni in občespoštovani družini ob pretežki izgubi ljubljene mame in žene, naše sožalje! Tolaži naj Vas usmiljeni Bog!

Razno.

(Mirna peč)

V četrtek 5. oktobra je prišla v našo občino komisija, ki je ocenila škodo, povzročeno po nedavni povodnji. Pri tej nesreči je prizadetih 87 posestnikov, škode na poljskih pridelkih in nasadih je 108.000 Din; na stavbah in obrtnih napravah je 6000 Din. — Silno prizadeti so gospodarji doline Globodol, kjer voda še sedaj ni vpdla. Že spomladi so tu narasla vodovja uničila mnogo setve. Zasejali so tu koruzo, danes je pa ta tudi v vodi. Spomladanska škoda v tej dolini je bila ocenjena na 115.000 Din. Silni nalivi so pustošili tudi po vinogradih, kjer so napravili ogromno škodo.

Naše društvo.

(Nieuwenhagen)

Naše društvo sv. Barbare je letos prvič imelo svojo veliko narodno prireditev: virsko trgatev. Trgatve se je udeležilo nad 500 prijateljev našega društva. Velika dvorana g. Heicheena je bila do zadnjega kotička polna društvenih članov in naših holandskih prijateljev. Pa tudi Poljaki, Nemci, Čehi in celo Italijani so nas prišli pogledat. Vsa la pisana družba se je v najlepši harmoniji prav prijetno zabavala. — Dne 17. septembra smo se ude-

Slovenski romarji v Rimu

Gustav Strniša:

Sveti Krištof

Sveti Krištof je bil velik in silen človek. Ko je ležal pod drevesom, ki mu je delalo senco, je drevo prelomil kakor tenko vejico in ga pobegel, da je odletelo kvišku kakor pero. Če je srečal bika, ki ga je napadel, ni Krištof pobegnil. Nasmehnil se mu je kakor neznatni žuželki, ga prijel za rep in roge in ga zasukal kakor bi plesal z jagenčkom v naročju.

Sveti Krištof je bil tedaj še pogan. Ker je njegova telesna moč prekašala duševno, je Krištof dosegel visoke časti in sam cesar mu je obljubil, da ga vzame za svojega zeta.

Cesarjeva hči si je pa že izbrala drugega ženina, za katerega ni nihče vedel. In ta ženin je bil Jezus Kristus sam. Nek pobožen star mož ji je pravil o Njem, o Njegovih vzvišenih naukih in o čudoviti lepoti Njegove vere. Takoj se je odločila Zanj. Pričela je skromno živeti, nobenih veselic se ni udeleževala in Krištof je ni skoraj nikoli videl.

Tedaj mu je nekdo povedal, da si je izbrala drugega ženina. Razjarjen je sklenil, da se nad njim maščuje, pa če se mu skrije na konec sveta.

Enkrat je slučajno naletel na kraljevo hčer. Vprašal jo je o njenem ženinu in jo prišel rotiti, naj se premisli in izbere njega.

Nasmehnila se mu je tako milo, da ga je zabolelo v srce. Odvrnila mu je, da je njen ženin povsod, da ga on ne vidi in da bo mogla zanj.

Krištof je stisnil pesti in odšel.

»Poiščem ga in gorje mu, ko ga najdem!« je rentačil, ko je sam korakal v tiho noč.

In potem se je napotil. Povpraševal je po Jezusu in ga iskal. »Odšel je, vrnil se je v nebesa,« so mu odgovarjali krstjani in mu pripovedovali o Njegovih čudovitih delih.

Nemiren je taval dalje.

Dospel je do globoke reke, kjer ni bilo mostu in so ljudje z največjo težavo v čolnih prehajali na drugi breg. Večkrat so divji valovi čoln odnesli in ga potopili z ljudmi vred.

Velikan Krištof je stopil v vodo, ki mu ni bila niti do kolen. Prebredel jo je. Valovi so se igrali okoli njega kakor male muce in smehljal se jim je.

Ko je dospel na drugi breg, se je vlegel, da bi tam prenočil.

In začul je v spanju glas:

»Krištof, prenesi me čez reko!«

Ni si mogel verjeti, da bi tu kdo klical njega, orjaka, ki se ga je bal ves svet. Obrnil se je na drugo stran in spet zaspal.

»Krištof, prenesi me!« je spet odjeknilo v njegovih ušesih.

Nejevoljen in zaspan je sedel. Nikogar ni bilo. Zamahnil je z roko in spet zadremal.

Tedaj je začul glas tik sebe:

»Krištof, jaz sem Jezus sam, prenesi me!«

Krištof se je pognal kvišku. Njegov nasprotnik je tu. Zdaj ga ima v oblasti.

Ko si je pomel oči, je začuden zagledal pred seboj drobno, neznatno dete, od katerega je sijala taka milina, da se je Krištof nekam v zadregi nasmehnil in Ga ljubeče pogledal.

»Prenesi me!« je šepnilo Dete in že si ga je Krištof naložil na svoje rame in zakorakal v vodo.

Kakor peresce je nesel Krištof Otroka. A presenečen je spoznal, da postaja Otrok vedno težji, a valovi vedno višji.

Velikan je pogumno vztrajal, kajti strahu ni poznal in čudno, nepoznano čuvstvo nežne, skoraj očetovske ljubezni je začutil do tega malega, lepega Otroka, ki ga je oklepal okoli vratu s svojimi drobnimi ročicami.

Dospela sta do srede reke.

Krištof je trenotno klecnil z nogo in se potopil v valove. Tedaj je zagledal skrivnostno čudo. Odprlo se je nebo, med gromom in bliski je zasijala nad njim čudovita zarja. Božji Otrok je legel preko vsega vesolja in v strašnem grmenju je začul velikan skrivnostne Jezusove besede:

»Krstim te v imenu Očeta, Sina in Svetega Duha!«

Dvigni se je in zakorakal k bregu. Čudna milina mu je strujila po vsem telesu in omamljen je prišel k bregu. Božje Dete je izginilo. Obrisal si je znojno čelo in šepnil:

»Strašna teža, a sladko je bilo to breme!«

»Nesel si ves svet!« mu je nekdo šepnil. Ozrl se je in zagledal pred seboj starega prijaznega svečenika. Pokleknil je predenj in se mu razodel.

Drugi dan si je postavil pred reko kočo. Prenašal je na drugi breg ljudi. Nikoli ni zahteval drugega plačila kakor skromni kosec kruha.

In tako je živel svetniško življenje mnogo, mnogo let.

Ko se je postaral, se mu je spet prikazal Jezus:

»Krištof, pojdi in prenesi me!«

Poln sladke sreče se je napotil čez reko. Zdaj ni bila divja in valovita. Valovi so ga objemali in se od njega poslavljali. In počasi je šel čez reko z božjim Detetom na ramah. Ko sta prišla na nasprotni breg, mu je Otrok šepnil:

»Dalje, Krištof, dalje!«

In Krištof je šel dalje in dalje. Naprej in naprej je šel. Sam ni vedel, kdaj mu je telo zapustilo zemljo. Med oblaki je korakal, dvigal se je vedno višje, dokler ni zatonil v zarji nebeški.

To je povest o svetniku Krištofu, ki ga gorenjski kmetje tako radi slikajo na zunanje stene svojih prijaznih cerkva.

Naznanila

n **Vače.** Katoliška akcija priredi v nedeljo, dne 22. oktobra ob treh popoldne v »Našem domu« znano in priljubljeno žaloigro **»Mlinar in njegova hči«.** Vsi vljudno vabljeni!

n **Dev. Mar. v Polju.** Prosveta vprizori v nedeljo 15. oktobra ob 8 zvečer dramo: »KOROŠKI TIHOTAPEC« in otvori s tem sezono. Igra je polna napetih prizorov, in nam predstavlja družinsko tragedijo iz časov bojev za Koroško. Vabimo članstvo in prijatelje, da posetijo to prireditev. Vstopnina navadna!

n **Šolske sestre vezilje v Ljubljani.** S 1. majnikom t. l. so otvorile šolske sestre III. reda sv. Frančiška v Ljubljani, Pred škofijo 3 vezilnico. Izdelujejo in prevzemajo v popravilo vsakovrstne cerkvene paramente, cerkvene in društvene zastave, cerkveno perilo in drugo po zahtevah in željah naročnikov. Ker so dvignile svojo vezilnico v materni hiši v Mariboru do slovesa preko slovenskih mej, toplo priporočamo tudi njih podružnico v Ljubljani.

Trgovski dom

Stermecki Celje št. 19

Tovarna perila in oblek

Bombažasta obleka	Din	170·—	200·— 300·—
Suknena obleka	Din	200·—	300·— 400·—
Kamgarn obleka	Din	500·—	600·— 650·—
Površnik kratek	Din	240·—	280·— 350·—
Površnik dolgi	Din	350·—	460·— 500·—
Dežne jope	Din	170·—	250·— 360·—
Dežni plašči	Din	260·—	350·— 442·—
Hubertus plašči	Din	290·—	365·—
Fantovske obleke	Din	70·—	80·— 90·—

Zahtevajte novi veliki ilustrirani cenik, kateri je pravkar izšel. — Kar ne odgovarja, se zamenja ali vrne denar. — Cenik **zastonj.**

Za smeh

Šolski nadzornik: »Ali ima kdo morda še kakšno vprašanje?«

Miha: »Da. S katerim avtobusom se odpeljete?«

*

On: »Očitaš mi, da sem zapravljivec in potratnež. Kaj pa sem že kupil, kar bi nam bilo brez koristi?«

Ona: »Poglej tam oni gasilni aparat Minimaks, še nikoli ga nismo rabili.«

*

Izbirčna gospa si je v prodajalni dala razkazati vsako stvar, ki so jo imeli, cela gora raznih predmetov je že ležala pred njo, a nič ji ni bilo po volji. »Jutri je god mojega moža in dala bi rada nekaj, kar bi ga izredno presenetilo.«

Trgovec, ki je bil že itak vznevoljen, pravi: »Veste kaj, ko bo mož prišel domov, se skrijte za vrata in ko jih bo odprl, zavpijte buuuuuuuu.«

*

»Kaj je bilo z onim tujcem, ki je poročil vašo hčer?«

»I, kaj, takoj po poroki sem mu moral posoditi 20.000 Din.«

»In ste kaj dobili nazaj?«

»Po treh mesecih sem dobil svojo hčer nazaj.«

*

Bil je praznik in Miha si je nataknil k novi obleki tudi nove čevlje. Pa ga sreča na vasi pismonoša: »Ja, Miha, kaj pa da imaš tako gromozansko velike čevlje na nogah?«

»Veš,« je dejal Miha bolj tiho, »razprodaja je bila pri Dolinarju, pa je bila cena enaka vsem čevljem, zato sem pa namesto štev. 38. vzel raje številko 46.

Kyffhäuser-Technikum
BAD FRANKENHAUSEN (KYFFH.)
Za inženerje in mojstre / Gradnja strojev / Elektrotehnika / Gradnja automobilov / Poljedelski stroji / Gradnja letal / Programi zastonj / Lastno letališče

ležili razvitja nove društvene zastave v Zvarzbergu v Belgiji. En poln avtobus nas je bilo; okoli 50 oseb. Že sedaj vabimo naše prijatelje od vseh strani, da pridejo na enako proslavo, ki jo bo imelo naše društvo v začetku prihodnjega leta. — V Nieuwenhagnu smo dobili novega župana, gosp. E. J. Jansna, moža, ki je Jugoslovanom zelo naklonjen. Tudi našemu društvu je že napravil marsikatero uslugo. — Pozdrav vsem svojcem in prijateljem v domovini! — Janez Znidaršič.

Z ljubljanskega trga

V Ljubljani, dne 1. okt.

Položaj na trgu je popolnoma neizpremenjen, vse cene so popolnoma iste, kakor smo jih navedli v prejšnji številki zadnji teden.

Ugoden nakup

Najboljše nogavice, rokavice, srajce, ovratnike, kravate, trikoperilo, dišeča mila in vezenine, vse potrebščine za čevljarje, šivilje in krojače, itd. itd.

po najnižji ceni dobite le

pri tvrdki

Josip PETELINC, Ljubljana

Telefon 2913

blizu Prešernovega spomenika (za vodo).

Kolesar: »Res je, povozil sem vašo mačko, a zagotavljam vam, da jo bom nadomestil.«

Dobernik: »Kako neki, saj ne znate loviti miši.«

Najboljša nogavica!

»Glejte si no, nov avto imate?«

»Da. Stopil sem k trgovcu z avtomobili, da si od tam telefoniral, pa nisem maral oditi, ne da bi kaj kupil.«

•

»Zdaj vas pa zadnjič vprašam, ali mi hočete vrniti onih 300 Din, ki sem vam jih posodil?«

»Hvala Bogu, da bo že vendar enkrat konec teh vprašanj.«

Milijarda

poganov še ne pozna krščanstva. Luč sv. vere jim prinašajo tudi sinovi in hčere slovenskega naroda. Uspehe svojega delovanja objavljajo v listu »Katoliški misijoni«.

Milijon

Slovencev naj prebira poročila svojih požrtvovalnih sinov in hčera! Zato naj vsaka družina naroči list »Katoliški misijoni«.

Prva številka XI. letnika »Katoliški misijoni« izide te dni. List bo imel letos povečano obliko in bogato ilustracijo. Naročnina je 12 Din. — Priloga »Tuji svet« 8 Din. — Naroča se

MISIJONSKA TISKARNA GROBLJE, DOMŽALE

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki „Domoljuba“ plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebščine ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Sadno drevje, krasne marelice, breskve in vsa druga plemena najboljših vrst ima naprodaj Alojzij Podobnikar, drevesničar, Dobrova pri Ljubljani.

Dobre čevlje dobite pri Jerneju Jerai, Zapoge 10 Smledniik.

Obleke, perilo, usnjate suknjiče najceneje pri Preskerju, Ljubljana, Sv. Petra 14

Hruševec, slivovko, brinjevec, ponudbe s ceno. Janko Dorič, Vilharjeva 29 Ljubljana.

Čajnega masla, vsako množino kupim. Ponudbe pod »Stalen odjemalec« 11867.

Učenca sprejmem za k epurstvo. Konrad Gorupič, Novo mesto.

Čevljarski delavec mlajši, dobi službo. Hrana in stan v hiši. Štefančič Anton, čevljar, Bizeljsko pri Brežicah 178.

Posestvo vzamem v najem. Ponudbe na upravo Domoljuba pod št. 12019.

Mlatilnico in stroj dobroidočo, prodam za hranilno knjižico. Rotar, Gotnavas, Novo mesto.

Vajenca za krojaško obrt sprejme takoj. Hrano in stanovanje v hiši Knol L., Litija.

Čebelnjak s čebelami in vso opravo uroda tudi na obroke Fr. Lakmayer župnik v Preddvoru.

Malo posestvo za 12 mernikov poselve, nekaj gozda, kjer se lahko redi 3 glave živine naprodaj. Pripravno tudi za vinograd. Al. Peve, Kamni vrh št. 3, Primskovo, p. Šmartno pri Litiji.

Harmonij in kolo ceno prodam. Harmonij zelo dober Amerikanski sistem, za 1600 Min. — Moste številka 89, pri Kamniku.

Kmetski sin pošten, samski, vojaščine prost, trezen in nekadilec, se sprejme za hlapca, blizu Ljubljane Plača in oskrba dobra. — Ponudbe na upravo Domoljuba pod „Pošten in trezen 12020“.

A.: »Katera je bila največja nesreča, ki si jo imel z avtom?«

B.: »Ta, da sem avto sploh kupil.«

•

Ona: »Je kaj novega v časopisu?«

On: »Nič, vsak dan eno in isto, le da se vsak dan drugje dogaja in pa drugim ljudem.«

CVIČEK originalni bi radi. Dobite ga v **Centralni vinarni v Ljubljani.**

Tine: »Kadar tvoja žena prične govoriti, ali zna tudi nehati?«

Tone: »Ne vem, sem šele tri tedne oženjen.«

•

»Ko-ko-ko-liko pa hočete za to motorno koko-kolo?«

»No, ponudite sami primerno ceno.«

»Dva-dva-dva-dva- — — —«

»Dobro, tu ga imate za dvanajst tisoč.«

»Pr-pr-prav. Ho-ho-hotel sem re-re-reči dva-dva-dvajset tisoč.«

SUHE GOBE

kupuje po najvišji dnevni ceni

SEVER & KOMP.

LJUBLJANA, Gosposvetska cesta št. 5.

»Kakšna pa je godba v restavraciji?«

»Izborna. Predsinočnjem sem bil s svojo ženo tam, pa je niti besedice nisem mogel razumeti, kaj mi je pravila.«

Tudi zaloga pohištva

potrebuje, kot vsa druga trgovska podjetja, letni dobi primerne reklame v dnevnem časopisju. Konkurenca je z vsakim dnem večja in je zato nujno potrebno, da se kupujoče občinstvo večkrat opozori na Vašo trgovsko tvrdko. — »Domoljub« Vam bo v tem oziru izborno reklamno sredstvo.

Diplomat. »Stric, nekaj bi vas rad vprašal,« je zastavil vprašanje mali Francek. »No, le priči.« Francek se je malo popraskal za ušesi, nato pa se skorajžil: »Veste, jutri je moj god, pa bi rad vedel, kaj se vam zdi, da bi jaz rad dobil za god.«

•

Šmid se je peljal v tramvaju s svojim prijateljem: »Poglej, tam onega človeka. Ta mi je uničil zakonsko srečo.«

»Zakonsko srečo? Kako to?«

»Poročil je našo kuharico, zdaj pa moja žena sama kuha.«

„BOGOLJUB“

Marijansko glasilo — Družinski list — Vzgojni mesečnik — je doprinil 31 leto.

Kongreganisti, sinovi in hčere Marijine!

Naša družbena dolžnost je, da vsi naročimo in čitamo družbeno glasilo »BOGOLJUB«

Družinski očetje in matere!

Oskrbite si v »BOGOLJUB«-u izdatno pomoč pri resnično težki in odgovorni nalogi krščanske vzgoje!

Odprite vrata »BOGOLJUB«-u, saj je »BOGOLJUB« najlepši cerkveni list, ki prinaša v vsaki številki celo vrsto izbranih in krasno izdelanih slik v bakrotisku

Cena Din 20·— letno.

Bodimo apostoli dobrega tiska!

Nabiralci in nabiralke novih naročnikov dobe lepe nagrade. — Povejte to vsem, kjer »BOGOLJUB«-a še nimajo. — Naroča se v

Jugoslovanski tiskarni v Ljubljani ali pa pri vodstvu Marijine družbe.

Izdajatelj: Dr. Gregorij Pečjak. Urednik: Jože Košiček. Za Jugoslovansko tiskarno: Karel Čeč.